

A DOUA CARTE A ÎMPĂRAȚILOR

SAU A PATRA CARTE A ÎMPĂRAȚILOR

1

1. Moab s-a răzvrătit împotriva lui Israel, după moartea lui Ahab.
2. Ahazia a căzut prin zăbrelele odăii lui de sus în Samaria, și s-a îmbolnăvit. A trimis niște soli, și le-a zis: „Duceți-vă și întrebați pe Baal-Zebub, dumnezeul Ecronului, ca să știu dacă mă voi vindeca de boala aceasta.“
3. Dar îngerul Domnului a zis lui Ilie, Tișbitul: „Scoală-te, suie-te înaintea solilor împăratului Samariei, și spune-le: „Oare nu este Dumnezeu în Israel, de vă duceți să întrebați pe Baal-Zebub, dumnezeul Ecronului?“
4. De aceea, așa vorbește Domnul: „Nu te vei mai da jos din patul în care te-ai suit, ci vei muri.“ Și Ilie a plecat.
5. Solii s-au întors la Ahazia. Și el le-a zis: „Pentru ce v-ați întors?“
6. Ei i-au răspuns: „Un om s-a suit înaintea noastră, și ne-a zis: „Întoarceți-vă la împăratul care v-a trimis, și spuneți-i: „Așa vorbește Domnul: „Oare nu este Dumnezeu în Israel, de trimeteți să întrebe pe Baal-Zebub, dumnezeul Ecronului? De aceea nu te vei mai da jos din patul în care te-ai suit, ci vei muri.“
7. Ahazia le-a zis: „Ce înfățișare avea omul acela care s-a suit înaintea voastră și v-a spus aceste cuvinte?“
8. Ei au răspuns: „Era un om îmbrăcat cu o manta de păr și încins cu o curea la mijloc.“ Și Ahazia a zis: „Este Ilie, Tișbitul.“
9. A trimis la el pe o căpetenie de cincizeci cu cei cincizeci de oameni ai lui. Căpetenia aceasta s-a suit la Ilie, care ședea pe vârful muntelui, și i-a zis: „Omule al lui Dumnezeu, împăratul a zis: „Pogoară-te!“
10. Ilie a răspuns căpeteniei peste cincizeci: „Dacă sînt un om al lui Dumnezeu, să se pogoare foc din cer și să te mistuie, pe tine și pe cei cincizeci de oameni ai tăi!“ Și s-a pogorît foc din cer și l-a mistuit pe el și pe cei cincizeci de oameni ai lui.
11. Ahazia a trimis din nou la el altă căpetenie peste cincizeci cu cei cincizeci de oameni ai lui. Căpetenia aceasta a luat cuvîntul, și a zis lui Ilie: „Omule al lui Dumnezeu, așa a zis împăratul: „Grăbește-te de te pogoară!“
12. Ilie le-a răspuns: „Dacă sînt un om al lui Dumnezeu, să se pogoare foc din cer și să te mistuiască, pe tine și pe cei cincizeci de oameni ai tăi!“ Și s-a pogorît foc din cer și l-a mistuit, pe el și pe cei cincizeci de oameni ai lui.
13. Ahazia a trimis din nou o a treia căpetenie peste cincizeci, împreună cu cei cincizeci de oameni ai săi. Această a treia căpetenie peste cincizeci s-a suit; și, la sosire, și-a plecat genunchii înaintea lui Ilie, și i-a zis, rugîndu-l: „Omule al lui Dumnezeu, te rog, viața mea și viața acestor cincizeci de oameni, slujitorii tăi, să fie scumpă înaintea ta!“
14. Iată, s-a pogorît foc din cer și a mistuit pe cele dintîi două căpetenii peste cincizeci și pe cei cincizeci de oameni ai lor: dar acum, viața mea să fie scumpă înaintea ta!“
15. Îngerul Domnului a zis lui Ilie: „Pogoară-te împreună cu el, n-ai nicio frică de el.“ Ilie s-a sculat și s-a pogorît cu el la împăratul.
16. El i-a zis: „Așa vorbește Domnul: „Pentru că ai trimis soli să întrebe pe Baal-Zebub, dumnezeul Ecronului, ca și cum n-ar fi în Israel Dumnezeu al cărui cuvînt să-l poți întreba, nu te vei mai da jos din patul în care te-ai suit, ci vei muri.“
17. Ahazia a murit, după cuvîntul Domnului, rostit prin Ilie. Și în locul lui, a început să domnească Ioram, în al doilea an al lui Ioram, fiul lui Iosafat, împăratul lui Iuda; căci n-avea fiu.
18. Celelalte fapte ale lui Ahazia, și ce a făcut el, nu sînt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților lui Israel?

1. Când a voit Domnul să ridice pe Ilie la cer într-un vârtej de vînt, Ilie pleca din Ghilgal cu Elisei.
2. Ilie a zis lui Elisei: „Rămîi aici, te rog, căci Domnul mă trimete pînă la Betel.“ Elisei a răspuns: „Viu este Domnul și viu este sufletul tău că nu te voi părăsi.“ Și s-au pogorît la Betel.
3. Fiii proorocilor, cari erau la Betel, au ieșit la Elisei, și i-au zis: „Știi că Domnul răpește astăzi pe stăpînul tău deasupra capului tău?“ Și el a răspuns: „Știu și eu, dar tăceți.“
4. Ilie i-a zis: „Eliseie, rămîi aici, te rog, căci Domnul mă trimete la Ierihon.“ El a răspuns: „Viu este Domnul și viu este sufletul tău că nu te voi părăsi!“ Și au ajuns la Ierihon.
5. Fii proorocilor, cari erau la Ierihon, s-au apropiat de Elisei, și i-au zis: „Știi că Domnul răpește azi pe stăpînul tău deasupra capului tău?“ Și el a răspuns: „Știu și eu; dar tăceți.“
6. Ilie i-a zis: „Rămîi aici, te rog, căci Domnul mă trimete la Iordan.“ El a răspuns: „Viu este Domnul și viu este sufletul tău că nu te voi părăsi.“ Și amîndoi și-au văzut de drum.
7. Cincizeci de inși dintre fiii proorocilor au sosit și s-au oprit la o depărtare oarecare în fața lor, și ei amîndoi s-au oprit pe malul Iordanului.
8. Atunci Ilie și-a luat mantaua, a făcut-o sul, și a lovit cu ea apele, cari s-au despărțit într-o parte și într-alta, și au trecut amîndoi pe uscat.
9. După ce au trecut, Ilie a zis lui Elisei: „Cere ce vrei să-ți fac, înainte ca să fiu răpit dela tine.“ Elisei a răspuns: „Te rog să vină peste mine o îndoită măsură din duhul tău!“
10. Ilie a zis: „Greu lucru ceri. Dar dacă mă vei vedea cînd voi fi răpit de la tine, așa ți se va întîmpla; dacă nu, nu ți se va întîmpla așa.“
11. Pe cînd mergeau ei vorbind, iată că un car de foc și niște cai de foc i-au despărțit pe unul de altul, și Ilie s-a înălțat la cer într-un vârtej de vînt.
12. Elisei se uita și striga: „Părinte! Părinte! Carul lui Israel și călărimea lui!“ Și nu l-a mai văzut. Apucîndu-și hainele, le-a sfîșiat în două bucăți,
13. și a ridicat mantaua, căreia îi dăduse drumul Ilie. Apoi s-a întors, și s-a oprit pe malul Iordanului;
14. a luat mantaua, căreia îi dăduse Ilie drumul, și a lovit apele cu ea, și a zis: „Unde este acum Domnul, Dumnezeuul lui Ilie?“ Și a lovit apele, cari s-au despărțit într-o parte și în alta, și Elisei a trecut.
15. Fiii proorocilor cari erau în fața Ierihonului, cînd l-au văzut, au zis: „Duhul lui Ilie a venit peste Elisei.“ Și i-au ieșit înainte, și s-au închinat pînă la pămînt înaintea lui.
16. Ei i-au zis: „Iată că între slujitorii tăi sînt cincizeci de oameni viteji; vrei să se ducă să caute pe stăpînul tău?“ Poate că Duhul Domnului l-a dus și l-a aruncat pe vreun munte sau în vreo vale.“ El a răspuns: „Nu-i trimeteți.“
17. Dar ei au stăruit multă vreme de el. Și el a zis: „Trimeteți-i.“ Au trimes pe cei cincizeci de oameni, cari au căutat pe Ilie trei zile și nu l-au găsit.
18. Cînd s-au întors la Elisei, care era la Ierihon, el le-a zis: „Nu v-am spus să nu vă duceți?“
19. Oamenii din cetate au zis lui Elisei: „Iată, așezarea cetății este bună, după cum vede domnul meu; dar apele sînt rele, și țara este stearpă.“
20. El a zis: „Aduceți-mi un blid nou și puneți sare în el.“ Și i-au adus.
21. Apoi s-a dus la izvorul apelor, și a aruncat sare în el, și a zis: „Așa vorbește Domnul: „Vindec apele acestea; nu va mai veni din ele nici moarte, nici sterpiciune.“
22. Și apele au fost vindecate pînă în ziua aceasta, după cuvîntul pe care-l rostise Domnul.
23. De acolo s-a suit la Betel. Și pe cînd mergea pe drum, niște băiețași au ieșit din cetate, și și-au bătut joc de el. Ei îi ziceau: „Suie-te, pleșuvule! Suie-te, pleșuvule!“
24. El s-a întors să-i privească, și i-a blestemat în Numele Domnului. Atunci au ieșit doi urși din pădure, și au sfîșiat patruzeci și doi din acești copii.
25. De acolo s-a dus pe muntele Carmel, de unde s-a întors la Samaria.

1. Ioram, fiul lui Ahab, a început să domnească peste Israel la Samaria, în al optsprezecelea an al lui Iosafat, împăratul lui Iuda. A domnit doisprezece ani.
2. El a făcut ce este rău înaintea Domnului, totuș nu ca tatăl său și ca mama sa. A răsturnat stâlpii lui Baal, pe cari-i făcuse tatăl său;
3. dar s-a dat la păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care făcuse pe Israel să păcătuiască, și nu s-a abătut dela ele.
4. Meșă, împăratul Moabului, avea turme mari și plătea împăratului lui Israel un bir de o sută de mii de miei și o sută de mii de berbeci cu lîna lor.
5. La moartea lui Ahab, împăratul Moabului s-a răscolat împotriva împăratului lui Israel.
6. Împăratul Ioram a ieșit atunci din Samaria, și a numărat pe tot Israelul.
7. A pornit, și a trimes să spună lui Iosafat, împăratul lui Iuda: „Împăratul Moabului s-a răscolat împotriva mea; vrei să vii cu mine să luptăm împotriva Moabului?“ Iosafat a răspuns: „Voi merge, eu ca tine, poporul meu ca poporul tău, caii mei ca ai tăi.“
8. Și a zis: „Pe care drum să ne suim?“ Ioram a zis: „Pe drumul care duce în pustia Edomului.“
9. Împăratul lui Israel, împăratul lui Iuda și împăratul Edomului, au plecat; și, după un drum de șapte zile, n-au avut apă pentru oștire și pentru vitele cari veneau după ea.
10. Atunci împăratul lui Israel a zis: „Vai! Domnul a chemat pe acești trei împărați ca să-i dea în mîinile Moabului!“
11. Dar Iosafat a zis: „Nu este aici nici un prooroc al Domnului, prin care să putem întreba pe Domnul?“ Unul din slujitorii împăratului lui Israel a răspuns: „Este aici Elisei, fiul lui Șafat, care turna apă pe mîinile lui Ilie.“
12. Și Iosafat a zis: „Cuvîntul Domnului este cu el.“ Împăratul lui Israel, Iosafat, și împăratul Edomului s-au pogorît la el.
13. Elisei a zis împăratului lui Israel: „Ce am eu a face cu tine? Du-te la proorocii tatălui tău și la proorocii mamei tale.“ Și împăratul lui Israel i-a zis: „Nu! căci Domnul a chemat pe acești trei împărați ca să-i dea în mîinile Moabului!“
14. Elisei a zis: „Viu este Domnul oștirilor, al cărui slujitor sînt, că, dacă n-aș avea în vedere pe Iosafat, împăratul lui Iuda, pe tine nu te-aș băga de loc în seamă, și nici nu m-aș uita la tine.“
15. Acum aduceți-mi un cîntăreț cu arfa.“ Și pe cînd cînta cîntărețul din arfă, mîna Domnului a fost peste Elisei.
16. Și a zis: „Așa vorbește Domnul: „Faceți gropi în valea aceasta, groapă lîngă groapă!“
17. Căci așa vorbește Domnul: „Nu veți vedea vînt și nu veți vedea ploaie, dar totuș valea aceasta se va umplea de apă, și veți bea, voi, turmele voastre și vitele voastre.“
18. Dar aceasta este puțin lucru înaintea Domnului. El va da pe Moab în mîinile voastre;
19. veți sfărîma toate cetățile întărite și toate cetățile alese, veți tăia toți copacii cei buni, veți astupa toate izvoarele de apă, și veți strica cu pietre toate ogoarele cele mai bune.“
20. Și dimineța, în clipa cînd se aducea jertfa, iată că a venit apa de pe drumul Edomului, și s-a umplut țara de apă.
21. Însă, toți Moabiții, auzind că împărații se suie să lupte împotriva lor, au chemat pe toți cei în vîrstă să poarte armele și mai mari chiar, și au stătut la hotar.
22. S-au sculat disdedimineață, și cînd a strălucit soarele peste ape, Moabiții au văzut în fața lor apele roși ca sîngele.
23. Ei au zis: „Este sînge! Împărații au scos sabia între ei, s-au tăiat unii pe alții; acum, la pradă, Moabiți!“
24. Și au mers împotriva taberei lui Israel. Dar Israel s-a sculat, și a bătut pe Moab, care a luat-o la fugă dinaintea lor. Au pătruns în țară, și au bătut pe Moab.
25. Au sfărîmat cetățile, au aruncat fiecare pietre, în toate ogoarele cele mai bune și le-au umplut cu pietre au astupat toate izvoarele de apă, și au tăiat toți copacii cei buni; prăștiașii au înconjurat și au bătut Chir-Hareset, din care n-au lăsat decît pietrele.
26. Împăratul Moabului, văzînd că fusese înfrînt în luptă, a luat cu el șapte sute de oameni, cari

scoteau sabia, să-și croiască drum pînă la împăratului Edomului; dar n-au putut.

27. A luat atunci pe fiul său întâi născut, care trebuia să domnească în locul lui, și l-a adus ca ardere de tot pe zid. Și o mare mînie a cuprins pe Israel, care s-a depărtat de împăratul Moabului, și s-a întors în țară.

4

1. O femeie dintre nevestele fiilor proorocilor a strigat lui Elisei: „Robul tău, bărbatul meu, a murit, și știi că robul tău se temea de Domnul; și cel ce l-a împrumutat a venit să ia cei doi copii ai mei și să-i facă robi.“

2. Elisei i-a zis: „Ce pot să fac pentru tine? Spune-mi ce ai acasă?“ Ea a răspuns: „Roaba ta n-are acasă decît un vas cu untdelemn.“

3. Și el a zis: „Du-te de cere vase de afară de la toți vecinii tăi, vase goale, și nu cere puține.“

4. Cînd te vei întoarce, închide ușa după tine și după copiii tăi; toarnă din untdelemn în toate aceste vase, și pune deoparte pe cele pline.“

5. Atunci ea a plecat dela el. A închis ușa după ea și după copiii ei; ei îi apropiiau vasele, și ea turna din untdelemn în ele.

6. Cînd s-au umplut vasele, ea a zis fiului său: „Mai dă-mi un vas.“ Dar el i-a răspuns: „Nu mai este niciun vas.“ Și n-a mai curs untdelemn.

7. Ea s-a dus de a spus omului lui Dumnezeu lucrul acesta. Și el a zis: „Du-te de vinde untdelemnul, și plătește-ți datoria; iar cu ce va rămînea, vei trăi tu și fiii tăi.“

8. Într-o zi Elisei trecea prin Sunem. Acolo era o femeie bogată. Ea a stăruit de el să primească să mănînce la ea. Și ori de cîte ori trecea, se ducea să mănînce la ea.

9. Ea a zis bărbatului ei: „Iată, știu că omul acesta care trece totdeauna pe la noi, este un om sfînt al lui Dumnezeu.“

10. Să facem o mică odaie sus cu ziduri, și să punem în ea un pat pentru el, o masă, un scaun și un sfeșnic, ca să stea acolo cînd va veni la noi.

11. Elisei, întorcîndu-se la Sunem, s-a dus în odaia de sus și s-a culcat acolo.

12. El a zis slujitorului său Ghehazi: „Cheamă pe Sunamita aceasta!“ Ghehazi a chemat-o, și ea a venit înaintea lui.

13. Și Elisei a zis lui Ghehazi: „Spune-i: „Iată, pentru noi tu ți-ai făcut toată turburarea aceasta, noi ce putem face pentru tine? Trebuie să vorbim pentru tine împăratului sau căpeteniei oștirii?“ Ea a răspuns: „Eu locuiesc liniștită în mijlocul poporului meu.“

14. Și el a zis: „Ce să fac pentru ea?“ Ghehazi a răspuns: „Ea n-are fiu, și bărbatul ei este bătrîn.“

15. Și el a zis: „Cheamă-o!“ Ghehazi a chemat-o, și ea a venit la ușă.

16. Elisei i-a zis: „La anul pe vremea aceasta, vei ținea în brațe un fiu.“ Și ea a zis: „Nu! domnul meu, omule al lui Dumnezeu, nu amăgi pe roaba ta!“

17. Femeia a rămas însărcinată, și a născut un fiu chiar pe vremea aceea, în anul următor, cum îi spusese Elisei.

18. Copilul s-a făcut mare. Și într-o zi cînd se duse pe la tatăl său la secerători,

19. a zis tatălui său: „Capul meu! Capul meu!“ Tatăl a zis slujitorului său: „Du-l la mamă-sa!“

20. Slujitorul l-a luat și l-a dus la mamă-sa. Și copilul a stat pe genunchii mamei sale pînă la amează, și apoi a murit.

21. Ea s-a suit, l-a culcat pe patul omului lui Dumnezeu, a închis ușa după ea, și a ieșit.

22. A chemat pe bărbatul ei, și a zis: „Trimite-mi, te rog, un slujitor și o măgăriță; vreau să mă duc în grabă la omul lui Dumnezeu, și apoi mă voi întoarce.“

23. Și el a zis: „Pentruce vrei să te duci astăzi la el? Doar nu este nici lună nouă, nici Sabat.“ Ea a răspuns: „Fii pe pace!“

24. Apoi a pus șaua pe măgăriță, și a zis slujitorului său: „Mîină, și pleacă, să nu oprești pe drum decît cînd ți-oi spune.“

25. Ea a plecat deci și s-a dus la omul lui Dumnezeu pe muntele Carmel.

Omul lui Dumnezeu a văzut-o de departe și a zis slujitorului său Ghehazi: „Iată pe Sunamita aceea!“

26. Acum, aleargă dar înaintea ei, și spune-i: „Ești bine? Bărbatul tău și copilul sînt bine?“ Ea a răspuns: „Bine.“
27. Și cum a ajuns la omul lui Dumnezeu pe munte, i-a îmbrățișat picioarele. Ghehazi s-a apropiat s-o dea înapoi. Dar omul lui Dumnezeu a zis: „Lasă-o, căci este tare amărîtă, și Domnul mi-a ascuns lucrul acesta, și nu mi l-a făcut cunoscut.“
28. Atunci ea a zis: „Am cerut eu oare domnului meu un fiu? N-am zis eu: „Nu mă amăgi?“
29. Și Elisei a zis lui Ghehazi: „Încinge-ți mijlocul, ia toiagul meu în mînă, și pleacă. Dacă vei întîlni pe cineva, să nu-l întrebî de sănătate; și dacă te va întreba cineva de sănătate, să nu-i răspunzi. Să pui toiagul meu pe fața copilului.“
30. Mama copilului a zis: „Viu este Domnul și viu este sufletul tău că nu te voi părăsi.“
Și el s-a sculat și a mers după ea.
31. Ghehazi le-o luase înainte, și pusese toiagul pe fața copilului; dar n-a dat nici glas, nici semn de simțire. S-a întors înaintea lui Elisei, i-a spus lucrul acesta, și a zis: „Copilul nu s-a trezit.“
32. Cînd a ajuns Elisei în casă, iată că murise copilul, culcat în patul lui.
33. Elisei a intrat și a închis ușa după ei amîndoi, și s-a rugat Domnului.
34. S-a suit, și s-a culcat pe copil; și-a pus gura pe gura lui, ochii lui pe ochii lui, mînilor lui pe mînilor lui, și s-a întins peste el. Și trupul copilului s-a încălzit.
35. Elisei a plecat, a mers înapoi și încolo prin casă, apoi s-a suit iarăși și s-a întins peste copil. Și copilul a strănutat de șapte ori, și a deschis ochii.
36. Elisei a chemat pe Ghehazi, și a zis: „Cheamă pe Sunamita.“ Ghehazi a chemat-o, și ea a venit la Elisei, care a zis: „Ia-ți fiul!“
37. Ea s-a dus și s-a aruncat la picioarele lui, și s-a închinat pînă la pamînt. Și și-a luat fiul, și a ieșit afară.
38. Elisei s-a întors la Ghilgal, și în țară bîntuia o foamete. Pe cînd fiii proorocilor ședea înaintea lui, a zis slujitorului său: „Pune oala cea mare, și fierbe o ciorbă pentru fiii proorocilor!“
39. Unul din ei a ieșit pe cîmp să culeagă verdețuri; a găsit viță sălbatică și a cules din ea curcubețe (Un fel de castraveți.) sălbatică, pînă și-a umplut haina. Cînd s-a întors, le-a tăiat în bucăți în oala cu ciorbă, căci nu le cunoștea.
40. Au dat oamenilor acelora să mănînce. Dar, cum au mîncat din ciorba aceea, au strigat: „Omule al lui Dumnezeu, moartea este în oală!“ Și n-au putut să mănînce.
41. Elisei a zis: „Luați făină.“ A aruncat făină în oală, și a zis: „Dă oamenilor acestora să mănînce.“ Și nu mai era nimic vătămător în oală.
42. A venit un om din Baal-Șalișa. A adus pîne din cele dintîi roade omului lui Dumnezeu, și anume douăzeci de pîni de orz, și spice noi în sac. Elisei a zis: „Dă oamenilor acestora să mănînce.“
43. Slujitorul său a răspuns: „Cum pot să dau din ele la o sută de inși?“ Dar Elisei a zis: „Dă oamenilor să mănînce; căci așa vorbește Domnul: „Vor mînce, și va mai rămînea.“
44. Atunci le-a pus pînile înainte; și au mîncat și le-a mai și rămas, după cuvîntul Domnului.

5

1. Naaman, căpetenia oștirii împăratului Siriei, avea trecere înaintea stăpînului său și mare vază; căci prin el izbăviseră Domnul pe Sirieni. Dar omul acesta tare și viteaz era lepros.
2. Și Sirienii ieșiseră în cete la o luptă, și aduseseră roabă pe o fetiță din țara lui Israel. Ea era în slujba nevestei lui Naaman.
3. Și ea a zis stăpînei sale: „Oh, dacă domnul meu ar fi la proorocul acela din Samaria, proorocul l-ar tămădui de lepra lui!“
4. Naaman s-a dus și a spus stăpînului său: „Fata aceea din țara lui Israel a vorbit așa și așa.“
5. Și împăratul Siriei a zis: „Du-te la Samaria, și voi trimite o scrisoare împăratului lui Israel.“ A plecat, luînd cu el zece talanți de argint, șase mii de sicli de aur, și zece haine de schimb.
6. A dus împăratului lui Israel scrisoarea, care glăsuia așa: „Acum, cînd vei primi scrisoarea aceasta, vei știi că îți trimet pe slujitorul meu Naaman, ca să-l vindeci de lepra lui.“
7. După ce a citit scrisoarea, împăratul lui Israel și-a rupt hainele, și a zis: „Oare sînt eu Dumnezeu,

ca să omor și să înviez, de-mi spune să vindec pe un om de lepra lui? Să știți dar și să înțelegeți că el caută prilej de ceartă cu mine.“

8. Când a auzit Elisei, omul lui Dumnezeu, că împăratul lui Israel și-a sfișiat hainele, a trimis să spună împăratului: „Pentru ce ți-ai sfișiat hainele? Lasă-l să vină la mine, și va ști că este un prooroc în Israel.“

9. Naaman a venit cu caii și cu carul lui, și s-a oprit la poarta casei lui Elisei.

10. Elisei a trimis să-i spună printr-un sol: „Du-te, și scaldă-te de șapte ori în Iordan; și carnea ți se va face sănătoasă, și vei fi curat.“

11. Naaman s-a mîniat, și a plecat, zicînd: „Eu credeam că va ieși la mine, se va înfățișa el însuș, va chema Numele Domnului, Dumnezeului lui, își va duce mîna pe locul rănii, și va vindeca lepra.

12. Nu sînt oare rîurile Damascului, Abana și Parpar, mai bune decît toate apele lui Israel? N'aș fi putut oare să mă spăl în ele și să mă fac curat?“ Și s'a întors și a plecat plin de mînie.

13. Dar slujitorii lui s-au apropiat să-i vorbească, și au zis: „Părinte, dacă proorocul ți-ar fi cerut un lucru greu, nu l-ai fi făcut? Cu atît mai mult trebuie să faci ce ți-a spus: „Scaldă-te, și vei fi curat.“

14. S-a pogorît atunci și s-a cufundat de șapte ori în Iordan, după cuvîntul omului lui Dumnezeu; și carnea lui s-a făcut iarăș cum este carnea unui copilaș, și s-a curățit.

15. Naaman s-a întors la omul lui Dumnezeu cu tot alaiul lui. Când a ajuns, s-a înfățișat înaintea lui, și a zis: „Iată, cunosc acum că nu este Dumnezeu pe tot pămîntul, decît în Israel. Și acum, primește, rogu-te, un dar din partea robului tău.“

16. Elisei a răspuns: „Viu este Domnul, al cărui slujitor sînt, că nu voi primi.“ Naaman a stăruit de el să primească, dar el n-a vrut.

17. Atunci Naaman a zis: „Fiindcă nu vrei să primești tu, îngăduie să se dea robului tău pămînt cît pot duce doi cățiri; căci robul tău nu mai vrea să mai aducă altor dumnezei nici ardere de tot, nici jertfă, ci va aduce numai Domnului.

18. Iată totuș ce rog pe Domnul să ierte robului tău: cînd stăpînul meu intră în casa lui Rimon să se închine acolo și se sprijinește pe mîna mea, mă închin și eu în casa lui Rimon: să ierte Domnul pe robul tău, cînd mă voi închina în casa lui Rimon!“

19. Elisei i-a zis „Du-te în pace.“

După ce a plecat Naaman dela Elisei și a fost la o depărtare bunicică,

20. Ghehazi, slujitorul lui Elisei, omul lui Dumnezeu, a zis în sine: „Iată că stăpînul meu a cruțat pe Sirianul acela Naaman, și n-a primit din mîna lui ce adusese. Viu este Domnul că voi alerga după el, și voi căpăta ceva dela el.“

21. Și Ghehazi a alergat după Naaman. Naaman, cînd l-a văzut alergînd după el, s-a dat jos din car ca să-i iasă înainte, și a zis: „Este bine totul?“

22. El a răspuns: „Totul este bine. Stăpînul meu mă trimite să-ți spun: „Iată că au venit la mine doi tineri din muntele lui Efraim, dintre fiii proorocilor; dă-mi pentru ei, te rog, un talant de argint și două haine de schimb.“

23. Naaman a zis: „Fă-mi plăcerea și ia doi talanți.“ A stăruit de el, și a legat doi talanți de argint în doi saci, împreună cu două haine de schimb, și a pus pe doi din slujitorii săi să le ducă înaintea lui Ghehazi.

24. Ajungînd la deal, Ghehazi le-a luat din mîinile lor, și le-a pus în casă. Apoi a dat drumul oamenilor acelora cari au plecat.

25. După aceea s-a dus și s-a înfățișat înaintea stăpînului său. Elisei i-a zis: „De unde vii, Ghehazi?“ El a răspuns: „Robul tău nu s-a dus nicăieri.“

26. Dar Elisei i-a zis: „Oare n-a fost duhul meu cu tine, cînd a lăsat omul acela carul și a venit înaintea ta? Este oare acum vremea de luat argint, haine, măslini, vii, oi, boi, robi și roabe?

27. Lepra lui Naaman se va lipi de tine și de sămînța ta pentru totdeauna.“ Și Ghehazi a ieșit dinaintea lui Elisei plin de lepră, alb ca zăpada.

1. Fiii proorocilor au zis lui Elisei: „Iată că locul unde locuim noi cu tine este prea strîmt pentru noi.
2. Haidem pînă la Iordan; ca să luăm deacolo fiecare cîteo bîrnă, și să ne facem acolo un loc de locuit.“ Elisei a răspuns: „Duceți-vă.“
3. Și unul din ei a zis: „Fii bun și vino cu slujitorii tăi.“ El a răspuns: „Voi merge!“
4. A plecat deci cu ei. Ajungînd la Iordan, au tăiat lemne.
5. Și pe cînd tăia unul din ei o bîrnă, a căzut ferul dela secure în apă. El a strigat: „Ah! domnul meu, era împrumutat!“
6. Omul lui Dumnezeu a zis: „Unde a căzut?“ Și i-a arătat locul. Atunci Elisei a tăiat o bucată de lemn, a aruncat-o în locul acela, și ferul dela secure a plutit pe apă.
7. Apoi a zis: „Ridică-l!“ Și a întins mîna, și l-a luat.
8. Împăratul Siriei era în război cu Israel. Și, într-un sfat pe care l-a ținut cu slujitorii săi, a zis: „Tabăra mea va fi în cutare loc.“
9. Dar omul lui Dumnezeu a trimis să spună împăratului lui Israel: „Ferește-te să treci pe lîngă locul acela, căci acolo sînt ascunși Sirienii.“
10. Și împăratul lui Israel a trimis niște oameni să stea la pîndă spre locul pe care i-l spusese și despre care îl înștiințase omul lui Dumnezeu. Aceasta s'a întîmplat nu odată, nici de două ori.
11. Împăratului Siriei i s'a turburat inima. A chemat pe slujitorii săi, și le-a zis: „Nu voiți să-mi spuneți care din noi este pentru împăratul lui Israel?“
12. Unul din slujitorii săi a răspuns: „Nimeni, împărate, domnul meu; dar proorocul Elisei, care este în Israel, spune împăratului lui Israel cuvintele pe cari le rostești în odaia ta de culcare.“
13. Și împăratul a zis: „Duceți-vă și vedeți unde este, ca să trimet să-l prindă.“ Au venit și i-au spus: „Iată că este la Dotan.“
14. A trimis acolo cai, cară și o oaste puternică. Au ajuns noaptea, și au înconjurat cetatea.
15. Slujitorul omului lui Dumnezeu s'a sculat disdedimineață și a ieșit. Și iată că o oaste înconjura cetatea, cu cai și cară. Și slujitorul a zis omului lui Dumnezeu: „Ah! domnul meu, cum vom face?“
16. El a răspuns: „Nu te teme, căci mai mulți sînt cei cu noi decît cei cu ei.“
17. Elisei s-a rugat, și a zis: „Doamne, deschide-i ochii să vadă.“ Și Domnul a deschis ochii slujitorului, care a văzut muntele plin de cai și de cară de foc împrejurul lui Elisei.
18. Sirienii s-au pogorît la Elisei. El a făcut atunci următoarea rugăciune către Domnul: „Lovește, rogu-Te, pe poporul acesta cu orbire.“ Și Domnul i-a lovit cu orbire, după cuvîntul lui Elisei.
19. Elisei le-a zis: „Nu este aceasta calea, și nu este aceasta cetatea; veniți după mine, și vă voi duce la omul pe care-l căutați.“ Și i-a dus la Samaria.
20. Cînd au intrat în Samaria, Elisei a zis: „Doamne, deschide ochii oamenilor acestora, să vadă!“ Și Domnul le-a deschis ochii, și au văzut că erau în mijlocul Samariei.
21. Împăratul lui Israel, văzîndu-i, a zis lui Elisei: „Să-i măcelăresc, să-i măcelăresc, părinte?“
22. „Să nu-i măcelărești“, a răspuns Elisei. „Obișnuiești tu oare să măcelărești pe aceia pe cari îi iei prinși cu sabia și cu arcul tău? Dă-le pîne și apă, ca să mîncînce și să bea; apoi să se ducă la stăpînul lor.“
23. Împăratul lui Israel le-a dat un prînz mare, și ei au mîncat și au băut; apoi le-a dat drumul, și au plecat la stăpînul lor. Și oștile Sirienilor nu s-au mai întors pe ținutul lui Israel.
24. După aceea, Ben-Haded, împăratul Siriei, strîngîndu-și toată oștirea, s-a suit și a împresurat Samaria.
25. În Samaria a fost o mare foamete, și atît de mult au strîmtorat-o încît un cap de măgar prețuia optzeci de sicli de argint, și un sfert de cab de găinaț de porumbel cinci sicli de argint.
26. Și pe cînd trecea împăratul pe zid, o femeie i-a strigat: „Scapă-mă, împărate, domnul meu!“
27. El a răspuns: „Dacă nu te scapă Domnul, cu ce să te scap eu? Cu venitul ariei sau al teascului?“
28. Și împăratul i-a zis: „Ce ai?“ Ea a răspuns: „Femeia aceea mi-a zis: „Dă-mi pe fiul tău să-l mîncăm astăzi, și mîne vom mînce pe fiul meu.“
29. Noi am fiert pe fiul meu, și l-am mîncat. Și în ziua următoare i-am zis: „Dă pe fiul tău să-l mîncăm.“ Dar ea a ascuns pe fiul ei.“

30. Cum a auzit împăratul cuvintele acestei femei, și-a rupt hainele, când stătea pe zid. Și poporul a văzut că pe dinlăuntru avea un sac de păr pe trup.
31. Împăratul a zis: „Să mă pedepsească Dumnezeu cu toată asprimea, dacă va rămînea astăzi capul lui Elisei, fiul lui Șafat, pe trupul lui!“
32. Elisei ședea în casă, și bătrînii ședeau lîngă el. Împăratul a trimes pe cineva înainte. Dar înainte ca să ajungă solul, Elisei a zis bătrînilor: „Vedeți că acest fiu de ucigaș trimete pe cineva să-mi ia capul? Ascultați! Cînd va veni solul, închideți ușa, și opriți-l la ușă; nu se aude oare sunetul pașilor stăpînului său în urma lui?“
33. Pe cînd le vorbea el încă, solul se și pogorîse la el, și împăratul a zis: „Iată, răul acesta vine dela Domnul; ce mai am de nădăjduit dela Domnul?“

7

1. Elisei a zis: „Ascultați cuvîntul Domnului! Așa vorbește Domnul: „Mîne, la ceasul acesta, se va vinde la poarta Samariei o măsură de floare de făină cu un siclu și două măsuri de orz cu un siclu.“
2. Călărețul pe brațul căruia se rezema împăratul a răspuns omului lui Dumnezeu: „Chiar dacă ar face Domnul ferestre în cer, cum s-ar putea întîmpla un asemenea lucru?“ Și Elisei a zis: „Vei vedea cu ochii tăi: dar tu nu vei mânca din ele.“
3. La intrarea porții erau patru leproși, cari au zis unul către altul: „La ce să ședem aici pînă vom muri?“
4. Dacă ne vom gîndi să intrăm în cetate, în cetate este foamete, și vom muri; și dacă vom sta aici, deasemenea vom muri. Haidem dar să ne aruncăm în tabăra Sirienilor; dacă ne vor lăsa cu viață, vom trăi, iar dacă ne vor omorî, vom muri.“
5. Au plecat dar în amurg, să se ducă în tabăra Sirienilor. Și cînd au ajuns la intrarea taberii Sirienilor, iată că nu era nimeni.
6. Domnul făcuse să se audă în tabăra Sirienilor un vuiet de cară și un vuiet de cai, vuietul unei mari oștiri, și își ziseseră unul către altul: „Împăratul lui Israel a tocmit împotriva noastră pe împărații Hetiților și pe împărații Egiptenilor, ca să vină să lupte împotriva noastră.“
7. Și s-au sculat și au luat-o la fugă în amurg. Și-au lăsat corturile, caii și măgarii, tabăra așa cum era și au fugit ca să-și scape viața.
8. Leproșii, ajungînd la intrarea taberii, au pătruns într-un cort, au mîncat și au băut, au luat din el argint, aur și haine, și s-au dus și le-au ascuns. S-au întors iarăși, au pătruns într-un alt cort și au luat și de acolo lucruri pe cari s-au dus și le-au ascuns.
9. Apoi, și-au zis unul altuia: „Nu facem bine! Ziua aceasta este o zi de veste bună. Dacă vom tăcea și dacă vom aștepta pînă la lumina zilei de mîne, vom fie pedepsiți. Veniți acum și haidem să dăm de știre casei împăratului.“
10. Au plecat, și au chemat pe străjerii de la poarta cetății, și le-au spus așa: „Am intrat în tabăra Sirienilor, și iată că nu este nimeni, nu se aude niciun glas de om; n'am găsit decît cai legați și măgari legați, și corturile așa cum erau.“
11. Străjerii dela poartă au strigat, și au trimes vestea aceasta înlăuntru casei împăratului.
12. Împăratul s-a sculat noaptea, și a zis slujitorilor săi: „Vreau să vă spun ce ne fac Sirienii. Fiindcă știu că sîntem flămînzi, au părăsit tabăra ca să se ascundă în ogoare, și și-au zis: „Cînd vor ieși din cetate, îi vom prinde vii, și vom intra în cetate.“
13. Unul din slujitorii împăratului a răspuns: „Să se ia cinci din caii cari au mai rămas în cetate, - li se va întîmpla doar cum s-a întîmplat la toată mulțimea lui Israel care a mai rămas, toată mulțimea lui Israel care se istovește, - și să trimetem să vedem ce se petrece.“
14. Au luat două cară cu caii lor, și împăratul a trimes niște soli pe urmele oștirii Sirienilor, zicînd: „Duceți-vă și vedeți.“
15. S-au dus după ei pînă la Iordan; și iată că tot drumul era plin cu haine și lucruri pe cari le aruncaseră Sirienii în goana lor. Solii s-au întors, și au spus împăratului.
16. Poporul a ieșit, și a jăfuit tabăra Sirienilor. Și s-a vîndut o măsură de floare de făină cu un siclu și două măsuri de orz cu un siclu, după cuvîntul Domnului.

17. Împăratul încredințase paza porții în mâna călărețului pe brațul căruia se rezemase atunci. Dar călărețul acesta a fost călcat în picioare de popor la poartă și a murit, după cuvântul pe care-l rostise omul lui Dumnezeu, când se pogorîse împăratul la el.
18. Omul lui Dumnezeu spusese atunci împăratului: „Mîne, la ceasul acesta, se vor vinde la poarta Samariei două măsuri de orz cu un siclu și o măsura de floare de făină cu un siclu.“
19. Iar călărețul răspunsese omului lui Dumnezeu: „Chiar dacă ar face Domnul ferestre în cer, cum s-ar putea întîmpla un asemenea lucru?“ Și Elisei zisese: „Vei vedea cu ochii tăi; dar tu nu vei mîncă din ele.“
20. În adevăr așa i s-a și întîmplat: a fost călcat în picioare la poartă de popor, și a murit.

8

1. Elisei a zis femeii pe al cărei fiu îl înviase: „Scoală-te, du-te, tu și casa ta, și locuiește pentru o vreme unde vei putea; căci Domnul va trimete o foamete de șapte ani peste țară, și foametea a și început.“
2. Femeia s-a sculat, și a făcut după cuvântul omului lui Dumnezeu: a plecat, ea și casa ei, și a locuit șapte ani în țara Filistenilor.
3. După șapte ani, femeia s'a întors din țara Filistenilor, și s-a dus să roage pe împărat pentru casa și ogorul ei.
4. Împăratul stătea de vorbă cu Ghehazi, slujitorul omului lui Dumnezeu, și zicea: „Istorisește-mi, te rog, toate lucrurile mari pe cari le-a făcut Elisei.“
5. Și pe cînd istorisea împăratului cum înviase pe un mort, tocmai a venit femeia pe al cărei fiu îl înviase Elisei să roage pe împărat pentru casa și ogorul ei. Ghehazi a zis: „Împărate, domnul meu, iată femeia, și iată fiul ei pe care l-a înviat Elisei.“
6. Împăratul a întreat pe femeie, și ea i-a istorisit faptul. Apoi împăratul i-a dat un dregător, căruia i-a zis: „Vezi să se dea înapoi tot ce este al femeii acesteia, cu toate veniturile ogorului, din ziua cînd a părăsit țara și pînă acum!“
7. Elisei s-a întors la Damasc. Ben-Hadad, împăratul Siriei, era bolnav. Și l-au înștiințat, zicînd: „Omul lui Dumnezeu a venit aici!“
8. Împăratul a zis lui Hazael: „Ia cu tine un dar, și du-te înaintea omului lui Dumnezeu. Întreabă prin el pe Domnul, și zi: „Mă voi tămădui de boala aceasta?“
9. Hazael s-a dus înaintea lui Elisei, luînd cu el un dar, tot ce era mai bun în Damasc, patruzeci de cămile încărcate. Cînd a ajuns, s-a înfățișat înaintea lui, și a zis: „Fiul tău Ben-Hadad, împăratul Siriei, mă trimete la tine să te întreb: „Mă voi tămădui de boala aceasta?“
10. Elisei i-a răspuns: „Du-te și spune-i: „Te vei tămădui“, măcar că Domnul mi-a descoperit că va muri.“
11. Omul lui Dumnezeu și-a pironit privirea asupra lui Hazael, și s-a uitat țintă la el multă vreme; apoi a plîns.
12. Hazael a zis: „Pentru ce plînge domnul meu?“ Și Elisei a răspuns: „Pentru că știu răul pe care-l vei face copiilor lui Israel; vei pune foc cetăților întărite ale lor; vei ucide cu sabia pe tinerii lor, vei zdrobi pe pruncii lor, și vei spinteca pîntecele femeilor însărcinate.“
13. Hazael a zis: „Dar ce este robul tău, cînele acesta, ca să facă lucruri așa de mari?“ Și Elisei a zis: „Domnul mi-a descoperit că vei fi împărat al Siriei.“
14. Hazael a plecat dela Elisei, și s-a întors la stăpînul său, care i-a zis: „Ce ți-a spus Elisei?“ Și el a răspuns: „Mi-a spus că te vei tămădui!“
15. A doua zi, Hazael a luat o învelitoare, pe care a muiat-o în apă, și a întins-o pe fața împăratului, care a murit. Și, în locul lui, a domnit Hazael.
16. În al cincilea an al lui Ioram, fiul lui Ahab, împăratul lui Israel, a început să domnească Ioram, fiul lui Iosafat, împăratul lui Iuda.
17. Avea treizeci și doi de ani cînd s-a făcut împărat, și a domnit opt ani la Ierusalim.
18. El a umblat în calea împăraților lui Israel, cum facuse casa lui Ahab, căci avea de nevastă pe o fată a lui Ahab, și a făcut ce este rău înaintea Domnului.

19. Dar Domnul n-a voit să nimicească pe Iuda, din pricina robului Său David, după făgăduința pe care i-o făcuse că-i va da totdeauna o lumină printre fiii săi.
20. Pe vremea sa, Edom s-a răsculat împotriva stăpînirii lui Iuda, și au pus un împărat peste ei.
21. Ioram a trecut la Țair, cu toate carele lui. Sculîndu-se noaptea, a bătut pe Edomiți, cari-l înconjurau, și pe căpeteniile carălor, și poporul a fugit în corturi.
22. Răscoala Edomului împotriva stăpînirii lui Iuda a ținut pînă în ziua de azi. Libna s-a răsculat tot în acelaș timp.
23. Celelalte fapte ale lui Ioram, și tot ce a făcut el, nu sînt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților lui Iuda?
24. Ioram a adormit cu părinții săi, și a fost îngropat cu părinții săi în cetatea lui David. Și, în locul lui, a domnit fiul său Ahazia.
25. În al doisprezecelea an al lui Ioram, fiul lui Ahab, împăratul lui Israel, a început să domnească Ahazia, fiul lui Ioram, împăratul lui Iuda.
26. Ahazia avea douăzeci și doi de ani cînd a ajuns împărat, și a domnit un an la Ierusalim. Mamă-sa se chema Atalia, fata lui Omri, împăratul lui Israel.
27. El a umblat în calea casei lui Ahab, și a făcut ce este rău înaintea Domnului, ca și casa lui Ahab, căci era ginerele casei lui Ahab.
28. El a mers cu Ioram, fiul lui Ahab, la război împotriva lui Hazael, împăratul Siriei, la Ramot din Galaad. Și Sirienii au rănit pe Ioram.
29. Împăratul Ioram s-a întors să se tămăduiască la Izreel de rănile pe cari i le făcuseră Sirienii la Rama, cînd se bătea împotriva lui Hazael, împăratul Siriei. Ahazia, fiul lui Ioram, împăratul lui Iuda, s'a pogorît să vadă pe Ioram, fiul lui Ahab, la Izreel, pentru că era bolnav.

9

1. Proorocul Elisei a chemat pe unul din fiii proorocilor, și i-a zis: „Încinge-ți mijlocul, ia cu tine sticluța aceasta cu untdelemn, și du-te la Ramot în Galaad.
2. Cînd vei ajunge acolo, să cauți să vezi pe Iehu, fiul lui Iosafat, fiul lui Nimși. Să te duci să-l ridici din mijlocul fraților săi, și să-l aduci într'o odaie deoparte.
3. Să iei sticluța cu untdelemn, să-l torni pe capul lui, și să zici: „Așa zice Domnul: „Te ung împărat al lui Israel!“ Apoi să deschizi ușa, și să fugi fără să te oprești.“
4. Tînărul, slujitorul proorocului, a plecat în Ramot din Galaad.
5. Cînd a ajuns, căpeteniile oștirii ședeau jos. El a zis: „Căpetenie, am să-ți spun o vorbă.“ Și Iehu a zis: „Căruia dintre noi toți?“ El a răspuns: „Ție, căpetenie.“
6. Iehu s-a sculat și a intrat în casă, și tînărul i-a turnat untdelemnul pe cap, zicîndu-i: „Așa zice Domnul, Dumnezeuul lui Israel: „Te ung împărat al lui Israel, al poporului Domnului.
7. Să nimicești casa stăpînului tău Ahab, și voi răzbuna asupra Izabelei sîngele robilor Mei, proorocii, și sîngele tuturor slujitorilor Domnului.
8. Toată casa lui Ahab va peri; voi nimici pe oricine ține de Ahab, fie rob, fie slobod în Israel,
9. și voi face casa lui Ahab asemenea casei lui Ieroboam, fiul lui Nebat, și casei lui Baeș, fiul lui Ahia.
10. Cîinii vor mînca pe Izabela în ogorul din Izreel, și nu va fi cine s-o îngroape.“ Apoi tînărul a deschis ușa, și a fugit.
11. Cînd a ieșit Iehu la slujitorii stăpînului său, ei i-au zis: „Toate bune? Pentruce a venit nebunul acesta la tine?“ Iehu le-a răspuns: „Voi cunoașteți bine pe omul acesta și ce poate spune.“
12. Dar ei au zis: „Minciună! Spune-ne dar!“ Și el a zis: „Mi-a vorbit așa și așa, zicînd: „Așa zice Domnul: „Te ung împărat al lui Israel.,,
13. Îndată și-au luat fiecare hainele și le-au pus sub Iehu pe treptele goale. Apoi au sunat din trîmbiță, și au zis: „Iehu este împărat!“
14. Astfel a uneltit Iehu, fiul lui Iosafat, fiul lui Nimși, împotriva lui Ioram. - Și Ioram și tot Israelul apărau Ramotul din Galaad împotriva lui Hazael, împăratul Siriei.
15. Dar împăratul Ioram se întorsese să se vindece la Izreel de rănile pe cari i le făcuseră Sirienii,

cînd se bătea împotriva lui Hazael, împăratul Siriei. - Iehu a zis: „Dacă voiți, să nu lăsați pe nimeni să scape din cetate, ca să se ducă să dea de veste la Izreel.“

16. Și Iehu s-a suit în carul lui și a plecat la Izreel; căci Ioram era bolnav în pat acolo, și Ahazia, împăratul lui Iuda, se pogorîse să-l vadă.

17. Caraula pusă pe turnul lui Izreel a văzut ceata lui Iehu venind, și a zis: „Văd o ceată de oameni.“ Ioram a zis: „Ia un călăreț, și trimete-l înaintea lor să întrebe dacă este pace.“

18. Călărețul s-a dus înaintea lui Iehu, și a zis: „Așa zice împăratul: „Veniți cu pace?“ Și Iehu a răspuns: „Ce-ți pasă de pace? Treci înapoia mea.“ Caraula a dat de știre, și a zis: „Solul s-a dus pînă la ei, și nu se mai întoarce.“

19. Ioram a trimis un al doilea călăreț, care a ajuns la ei, și a zis: „Așa zice împăratul: „Veniți cu pace?“ Și Iehu a răspuns: „Ce-ți pasă de pace? Treci înapoia mea.“

20. Caraula a dat de știre, și a zis: „S-a dus pînă la ei, și nu se întoarce. Și alaiul este ca al lui Iehu, fiul lui Nimși, căci mîna ca un nebun.“

21. Atunci Ioram a zis: „Înhamă!“ Și au pus caii la car. Ioram, împăratul lui Israel, și Ahazia, împăratul lui Iuda, au ieșit fiecare, în carul lui, înaintea lui Iehu; și l-au întîlnit în ogorul lui Nabot din Izreel.

22. Cum a văzut Ioram pe Iehu, a zis: „Pace, Iehu?“ Iehu a răspuns: „Ce, pace! Cîtă vreme dăinuiesc curviile mamei tale Izabela, și mulțimea vrăjitoriilor ei!“

23. Ioram a sucit frînele și a fugit, zicînd lui Ahazia: „Vînzare, Ahazia!“

24. Dar Iehu a pus mîna pe arc, și a lovit pe Ioram între umeri. Săgeta a ieșit prin inimă, și Ioram a căzut în car.

25. Iehu a zis căpeteniei sale Bidcar: „Ia-l și aruncă-l în ogorul lui Nabot din Izreel; căci adu-ți aminte că atunci cînd stăteam împreună, eu și tu, călări pe cai înapoia tatălui său Ahab, Domnul a rostit împotriva lui hotărîrea aceasta:

26. „Am văzut ieri sîngele lui Nabot și sîngele fiilor lui.“ zice Domnul, „și-ți voi face la fel chiar în ogorul acesta“, zice Domnul!“ Ia-l dar, și aruncă-l în ogor, după cuvîntul Domnului.“

27. Ahazia, împăratul lui Iuda, cînd a văzut lucrul acesta, a fugit pe drumul care duce la casa din grădină. Iehu l-a urmărit, și a zis: „Lovește-l și pe el în car!“ Și l-au lovit la suișul Gur, lîngă Ibleam. El a fugit la Meghido, și a murit acolo.

28. Slujitorii lui l-au dus într'un car la Ierusalim, și l-au îngropat în mormîntul lui, cu părinții lui, în cetatea lui David.

29. Ahazia se făcuse împărat al lui Iuda în anul al unsprezecelea al lui Ioram, fiul lui Ahab.

30. Iehu a intrat în Izreel. Izabela, auzind lucrul acesta, și-a uns sprîncenele, și-a împodobit capul, și se uita pe fereastră.

31. Pe cînd intra Iehu pe poartă, ea a zis: „Pace, noule Zimri, ucigașul stăpînului său?“

32. El a ridicat fața spre fereastră, și a zis: „Cine este pentru mine? Cine?“ Și doi sau trei dregători s'au uitat la el, apropiindu-se de fereastră.

33. El a zis: „Aruncați-o jos!“ Ei au aruncat-o jos, și i-a fișnit sîngele pe zid și pe cai. Iehu a călcat-o în picioare.

34. Apoi a intrat, a mîncat și a băut, și a zis: „Duceți-vă de vedeți pe blestemata aceea, și îngropați-o, căci este fată de împărat.“

35. S-au dus s-o îngroape; dar n-au găsit din ea decît țeasta capului, picioarele și palmele mînilor.“

36. S-au întors și au spus lui Iehu, care a zis: „Așa spusese Domnul prin robul său Ilie, Tișbitul: „Cîinii vor mîncă în ogorul din Izreel carnea Izabelei;

37. și hoitul Izabelei va fi ca gunoiul pe fața ogoarelor, în ogorul din Izreel, așa încît nu se va mai putea zice: „Aceasta este Izabela!“

10

1. În Samaria erau șaptezeci de fii ai lui Ahab. Iehu a scris scrisori, și le-a trimis la Samaria căpeteniilor din Izreel, bătrînilor, și îngrijitorilor copiilor lui Ahab. În ele zicea:

2. „Acum, cînd veți primi scrisoarea aceasta, - fiindcă aveți cu voi pe fiii stăpînului vostru, carăle și

caii, o cetate întărită și arme,-

3. vedeți care din fiii stăpînului vostru este cel mai bun și mai vrednic, puneți-l pe scaunul de domnie al tatălui său, și luptați pentru casa stăpînului vostru!“

4. Ei s'au temut foarte mult, și au zis: „Iată că doi împărați n-au putut să-i stea împotriva; cum îi vom sta noi împotriva?“

5. Și căpetenia casei împărătești, căpetenia cetății, bătrînii, și îngrijitorii copiilor, au trimes să spună lui Iehu: „Noi sîntem slujitorii tăi, și vom face tot ce ne vei spune; nu vom pune pe nimeni împărat, fã ce vei crede.“

6. Iehu le-a scris o a doua scrisoare, în care spunea: „Dacă sînteți ai mei, și dacă ascultați de glasul meu, luați capetele oamenilor acelora, fiii stăpînului vostru, și veniți la mine mîne la ceasul acesta, la Izreel.“ Și cei șaptezeci de fii ai împăratului erau la mai marii cetății, cari-i creșteau.

7. Cînd au primit scrisoarea, au luat pe fiii împăratului, și au tăiat pe acești șaptezeci de oameni; apoi le-au pus capetele în coșuri, și le-au trimes lui Iehu, la Izreel.

8. Solul a venit să-i spună, zicînd: „Au adus capetele fiilor împăratului.“ Și el a zis: „Faceți-le două grămezi la intrarea porții, pînă dimineață.“

9. Dimineața a ieșit; și venind înaintea întregului popor, a zis: „Voi sînteți fără vină! Eu am uneltit împotriva stăpînului meu și l-am omorît; dar cine a lovit pe toți aceștia?“

10. Să știți dar că nu va cădea nimic la pămînt din cuvîntul Domnului, din cuvîntul pe care l-a rostit Domnul împotriva casei lui Ahab; Domnul împlinește ce a spus prin robul Său Ilie.“

11. Și Iehu a lovit pe toți cei ce mai rămăseseră din casa lui Ahab la Izreel, pe toți mai marii lui, pe prietenii și pe preoții lui, și n-a lăsat să scape nici unul.

12. Apoi s-a sculat, și a plecat la Samaria. Cînd a ajuns la coliba de înfîlnire a unor ciobani, pe drum,

13. Iehu a dat peste frații lui Ahazia, împăratul lui Iuda, și a zis: „Cine sînteți voi?“ Ei au răspuns: „Sîntem frații lui Ahazia, și ne pogorîm să urăm de bine fiilor împăratului și fiilor împărătesei.“

14. Iehu a zis: „Prindeți-i de vii.“ Și i-au prins de vii, și i-au tăiat în număr de patruzeci și doi, la fîntîna colibei de înfîlnire. Iehu n-a lăsat să scape niciunul.

15. Plecînd de acolo, a înfîlnit pe Ionadab, fiul lui Recab, care venea înaintea lui. L-a întrebat de sănătate, și i-a zis: „Inima ta este tot așa de curată, cum este inima mea față de a ta?“ Și Ionadab a răspuns: „Este.“ „Dacă este,“ a zis Iehu, „dă-mi mîna.“ Ionadab i-a dat mîna. Și Iehu l-a suit la el în car,

16. și a zis: „Vino cu mine, și vei vedea rîvna mea pentru Domnul.“ L-a luat astfel în carul său.

17. Cînd a ajuns Iehu la Samaria, a ucis pe toți cei rămași din Ahab în Samaria, și i-a nimicit cu desăvîrșire, după cuvîntul pe care-l spusese lui Ilie Domnul.

18. Apoi a strîns tot poporul, și le-a zis: „Ahab a slujit puțin lui Baal, Iehu însă îi va sluji mult.

19. Acum chemați la mine pe toți proorocii lui Baal, pe toți slujitorii lui și pe toți preoții lui, fără să lipsească unul, căci vreau să aduc o mare jertfă lui Baal: oricine va lipsi va muri.“ Iehu lucra cu viclenie, ca să omoare pe toți slujitorii lui Baal.

20. El a zis: „Vestiți o sărbătoare în cinstea lui Baal!“ Și au vestit-o.

21. A trimes soli în tot Israelul. Și au venit toți slujitorii lui Baal; n-a fost unul care să nu fi venit. Au intrat în templul lui Baal așa încît templul lui Baal s-a umplut dela un capăt pînă la celalt.

22. Iehu a zis celui ce păzea odaia cu veșmintele: „Scoate veșminte pentru toți slujitorii lui Baal. „Și omul acela a scos veșminte pentru ei.

23. Atunci Iehu a venit în templul lui Baal cu Ionadab, fiul lui Recab, și a zis slujitorilor lui Baal: „Căutați și vedeți, să nu fie niciun slujitor al Domnului aici, ci să fie numai slujitori de ai lui Baal.“

24. Și au intrat să aducă jertfe și arderi de tot.

Iehu pusese afară optzeci de oameni, și le zisese: „Cine va lăsa să scape vreunul din oamenii pe cari-i dau pe mîna voastră, va răspunde de viața lui cu a sa.“

25. Cînd au isprăvit de adus arderile de tot, Iehu a zis alergătorilor și căpeteniilor: „Intrați, și loviți-i: unul să nu iasă.“ Și i-au lovit cu ascuțișul săbiei. Alergătorii și căpeteniile i-au aruncat acolo, și s'au dus pînă la odaia din fund a templului lui Baal.

26. Au scos afară stîlpul Astarteei din casa lui Baal, și i-au ars.

27. Au sfărîmat stîlpul lui Baal, au dărîmat și templul lui Baal, și l-au prefăcut într-o hazna de gunoi, care a rămas în picioare pînă în ziua de azi.
28. Iehu a nimicit pe Baal din mijlocul lui Israel,
29. dar nu s'a abătut dela păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care făcuse pe Israel să păcătuiască, n'a părăsit vițeii de aur din Betel și Dan.
30. Domnul a zis lui Iehu: „Pentru că ai adus bine la îndeplinire ce este plăcut înaintea Mea, și ai făcut casei lui Ahab tot ce era după voia Mea, fiii tăi pînă la al patrulea neam vor ședea pe scaunul de domnie al lui Israel.“
31. Totuș Iehu n-a luat seama să umble din toată inima lui în legea Domnului, Dumnezeuul lui Israel; și nu s'a abătut de la păcatele în cari tîrîse Ieroboam pe Israel.
32. Pe vremea aceea, Domnul a început să taie cîte o bucată din ținutul lui Israel; și Hazael i-a bătut la toate hotarele lui Israel.
33. Dela Iordan, spre soare - răsare, a bătut toată țara Galaadului, pe Gadiți, Rubeniți și Manasiți, dela Aroer, care este pe pîrîul Arnon, pînă la Galaad și Basan.
34. Celelalte fapte ale lui Iehu, tot ce a făcut el, și toate isprăvile lui, nu sînt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților lui Israel?
35. Iehu a adormit cu părinții săi, și a fost îngropat la Samaria. Și, în locul lui, a domnit fiul său Ioahaz.
36. Iehu domnise douăzeci și opt de ani peste Israel la Samaria.

11

1. Atalia, mama lui Ahazia, văzînd că fiul ei a murit, s-a sculat și a omorît pe toți cei de neam împărătesc.
2. Dar Ioșeba fata împăratului Ioram, sora lui Ahazia, a luat pe Ioas, fiul lui Ahazia, și l-a ridicat din mijlocul fiilor împăratului, cînd i-au omorît: l-a pus împreună cu doica lui în odaia paturilor. Astfel a fost ascuns de privirile Ataliei, și n-a fost omorît.
3. A stat șase ani ascuns cu Ioșeba, în Casa Domnului. Și în țară domnea Atalia.
4. În anul al șaptelea, Iehoiada a trimes și a luat pe sutașii Cheretiților și alergătorilor, și i-a adus la el în Casa Domnului. A făcut legămînt cu ei, i-a pus să jure în Casa Domnului, și le-a arătat pe fiul împăratului.
5. Apoi le-a poruncit astfel: „Iată ce aveți să faceți. O treime din voi, cari intră de slujbă în ziua Sabatului, să facă de strajă la casa împăratului,
6. o treime la poarta Sur, și o treime la poarta dinapoia alergătorilor: să păziți bine casa, așa încît să nu lăsați pe nimeni să intre.
7. Celelalte două cete ale voastre, toți cei ce ies din slujbă în ziua Sabatului, vor păzi Casa Domnului de lîngă împărat;
8. să înconjurați pe împărat de toate părțile, fiecare cu armele în mîină, și să omorîți pe oricine va intra în șirurile voastre; să fiți lîngă împărat cînd va ieși și cînd va intra.“
9. Sutașii au îndeplinit toate poruncile pe cari le dăduse preotul Iehoiada. Și-au luat fiecare oamenii, pe cei ce intrau în slujbă și pe ceice ieșeau din slujbă în ziua Sabatului, și s-au dus la preotul Iehoiada.
10. Preotul a dat sutașilor sulițele și scuturile cari veneau dela împăratul David, și cari se aflau în Casa Domnului.
11. Alergătorii, fiecare cu armele în mîină, au înconjurat pe împărat, apezîndu-se dela latura dreaptă pînă la latura stîngă a casei, lîngă altar și lîngă casă.
12. Preotul a adus înaintea pe fiul împăratului, și i-a pus cununa împărătească și mărturia. L-au pus împărat, l-au uns, și bătînd din palme, au zis: „Trăiască împăratul!“
13. Atalia a auzit vuietul alergătorilor și poporului, și a venit la popor în Casa Domnului.
14. S-a uitat. Și iată că împăratul stătea pe scaunul împărătesc, după datină. Căpeteniile și trîmbițele erau lîngă împărat: tot poporul țării se bucura, și sunau din trîmbițe. Atalia și-a sfîșiat hainele, și a strigat: „Vînzare!“ „Vînzare!“

15. Atunci preotul Iehoiada a dat următoarea poruncă sutașilor, cari erau în fruntea oștirii: „Scoateți-o afară din șiruri, și ucideți cu sabia pe oricine va merge după ea.“ Căci preotul zisese: „Să nu fie omorâtă în Casa Domnului!“
16. I-au făcut loc, și s-a dus la casa împăratului pe drumul pe care intrau caii: acolo a fost omorâtă.
17. Iehoiada a făcut un legământ între Domnul, împărat și popor, prin care ei aveau să fie poporul Domnului; a încheiat și un legământ între împărat și popor.
18. Tot poporul țării a intrat în templul lui Baal, și l-au dărâmat, i-au sfărâmat cu desăvârșire altarele și icoanele, și au ucis înaintea altarelor pe Matan, preotul lui Baal. Preotul Iehoiada a pus străjeri în Casa Domnului.
19. A luat pe sutași, pe Cheretiți și alergători, și pe tot poporul țării, au pogorât pe împărat din Casa Domnului, și au intrat în casa împăratului, pe drumul care duce la poarta alergătorilor. Și Ioas a sezut pe scaunul de domnie al împăraților.
20. Tot poporul țării se bucura, și cetatea era liniștită. Pe Atalia o omorâseră cu sabia în casa împăratului.
21. Ioas avea șapte ani când a ajuns împărat.

12

1. Ioas s-a făcut împărat în al șaptelea an al lui Iehu, și a domnit patruzeci de ani la Ierusalim. Mamă-sa se chema Ţibia, din Beer-Şeba.
2. Ioas a făcut ce este plăcut înaintea Domnului, în tot timpul cât a urmat îndrumările preotului Iehoiada.
3. Numai, că înălțimile n-au încetat; poporul tot mai aducea jertfe și tămâie pe înălțimi.
4. Ioas a zis preoților: „Tot argintul închinat și adus în Casa Domnului, argintul ieșit la numărătoare, și anume argintul pentru răscumpărarea oamenilor, după prețuirea făcută, și tot argintul pe care-i spune cuiva inima să-l aducă la Casa Domnului,
5. preoții să-l ia fiecare dela cei pe cari-i cunoaște, și să-l întrebuițeze la dregerea casei, ori unde se va găsi ceva de dres.“
6. Dar s-a întâmplat că, în al douăzeci și treilea an al împăratului Ioas, preoții încă nu dreseseră stricăciunile casei.
7. Împăratul Ioas a chemat pe preotul Iehoiada și pe ceilalți preoți, și le-a zis: „Pentru ce n-ați dres stricăciunile casei?“ Acum, să nu mai luați argint de la cunoșcuții noștri, ci să-l dați pentru dregerea stricăciunilor casei.“
8. Preoții s-au învoit să nu mai ia argint dela popor, și să nu mai fie însărcinați cu dregerea stricăciunilor casei.
9. Atunci preotul Iehoiada a luat o ladă, i-a făcut o gaură în capac, și a pus-o lângă altar, la dreapta, în drumul pe unde se intra în Casa Domnului. Preoții cari păzeau pragul puneau în ea tot argintul care se aducea în Casa Domnului.
10. Când vedeau că este mult argint în ladă, se suia logofătul împăratului cu marele preot, și strîngeau și numărau argintul care se afla în Casa Domnului.
11. Încredințau argintul cântărit în mîinile celor însărcinați cu facerea lucrărilor la Casa Domnului. Și dădeau argintul acesta teslarilor și lucrătorilor cari lucrau în Casa Domnului,
12. zidarilor și cioplitorilor de pietre, pentru cumpărarea lemnului și pietrelor cioplite, trebuitoare la dregerea stricăciunilor Casei Domnului, și pentru toate cheltuielile privitoare la stricăciunile casei.
13. Dar, cu argintul care se aducea în Casa Domnului, n-au făcut pentru Casa Domnului nici lighene de argint, nici mucări, nici potire, nici trîmbițe, nici un vas de aur sau de argint:
14. ci îl dădeau celor ce făceau lucrarea, ca să-l întrebuițeze pentru dregerea Casei Domnului.
15. Nu se cerea socoteală oamenilor în mîinile cărora dădeau argintul ca să-l împartă lucrătorilor, căci lucrau cinstit.
16. Argintul jertfelor pentru vină și al jertfelor de ispășire nu era adus în Casa Domnului: ci era pentru preoți.
17. Atunci Hazael, împăratul Siriei, s-a suit și s-a bătut împotriva Gatului, și l-a cucerit. Hazael avea

de gînd să se suie împotriva Ierusalimului.

18. Ioas, împăratul lui Iuda, a luat toate lucrurile închinat Domnului, și anume ce fusese închinat Domnului de Iosafat, de Ioram și de Ahazia, părinții săi, împărații lui Iuda, ce închinase el însuși, și tot aurul care se găsea în visteriile Casei Domnului și casei împăratului. Și a trimis totul lui Hazael, împăratul Siriei, care nu s-a suit împotriva Ierusalimului.

19. Celelalte fapte ale lui Ioas, și tot ce a făcut el, nu sînt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților lui Iuda?

20. Slujitorii lui s-au răscolat, au făcut o uneltire și au lovit pe Ioas în casa Milo, care este la pogorișul dela Sila.

21. Iozacar, fiul lui Șimeat, și Iozabad, fiul lui Șomer, slujitorii lui, l-au lovit și a murit. Apoi l-au îngropat cu părinții săi, în cetatea lui David. Și, în locul lui a domnit fiul său Amația.

13

1. În al douăzeci și treilea an al lui Ioas, fiul lui Ahazia, împăratul lui Iuda, a început să domnească peste Israel la Samaria Ioahaz, fiul lui Iehu. A domnit șaptesprezece ani.

2. El a făcut ce este rău înaintea Domnului; a săvîrșit aceleaș păcate ca Ieroboam, fiul lui Nebat, care făcuse pe Israel să păcătuiască, și nu s-a abătut de la ele.

3. Domnul s-a aprins de mînie împotriva lui Israel, și i-a dat în mînile lui Hazael, împăratul Siriei, și în mînile lui Ben-Hadad, fiul lui Hazael, tot timpul cît au trăit împărații aceștia.

4. Ioahaz s-a rugat Domnului. Domnul l-a ascultat, căci a văzut apăsarea sub care ținea împăratul Siriei pe Israel,

5. și Domnul a dat un izbăvitor lui Israel. Copiii lui Israel au scăpat din mînile Sirienilor, și au locuit în corturile lor ca mai nainte.

6. Dar nu s-au abătut dela păcatele casei lui Ieroboam, care făcuse pe Israel să păcătuiască; s-au dedat și ei la ele, și chiar idolul Astarteei sta încă în picioare la Samaria.

7. Din tot poporul lui Ioahaz Domnul nu-i lăsase decît cincizeci de călăreți, zece cară, și zece mii de pedestrași; căci împăratul Siriei îi prăpădise și-i făcuse ca pulberea pe care o calci în picioare.

8. Celelalte fapte ale lui Ioahaz, tot ce a făcut el, și isprăvile lui, nu sînt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților lui Israel?

9. Ioahaz a adormit cu părinții săi, și l-au îngropat la Samaria. Și, în locul lui, a domnit fiul său Ioas.

10. În al treizeci și șaptelea an al lui Ioas, împăratul lui Iuda, a început să domnească peste Israel la Samaria Ioas, fiul lui Ioahaz. A domnit șasesprezece ani.

11. El a făcut ce este rău înaintea Domnului; nu s-a abătut dela niciunul din păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care făcuse pe Israel să păcătuiască, și s-a dedat la ele ca și el.

12. Celelalte fapte ale lui Ioas, tot ce a făcut el, isprăvile lui, și războiul pe care l-a avut cu Amația, împăratul lui Iuda, nu sînt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților lui Israel?

13. Ioas a adormit cu părinții săi. Și pe scaunul lui de domnie s-a suit Ieroboam. Ioas a fost îngropat la Samaria cu împărații lui Israel.

14. Elisei s'a îmbolnăvit de o boală de care a murit. Ioas, împăratul lui Israel, s-a pogorît la el, a plîns pe fața lui, și a zis: „Părinte, părinte! Carul lui Israel și călărimea lui!”

15. Elisei i-a zis: „Ia un arc și săgeți.” Și a luat un arc și niște săgeți!

16. Apoi Elisei a zis împăratului lui Israel: „Încordează arcul cu mîna ta.” Și după ce l-a încordat cu mîna lui, Elisei și-a pus mînile pe mînile împăratului,

17. și a zis: „Deschide fereastra din spre răsărit.” Și a deschis-o. Elisei a zis: „Trage.” Și a tras.

Elisei a zis: „Aceasta este o săgeată de izbăvire din partea Domnului, o săgeată de izbăvire împotriva Sirienilor: vei bate pe Sirieni la Afec pînă îi vei nimici.”

18. Elisei a mai zis: „Ia săgeți.” Și a luat. Elisei a zis împăratului lui Israel: „Lovește în pămînt!” Și a lovit de trei ori; apoi s-a oprit.

19. Omul lui Dumnezeu s-a mîniat pe el, și a zis: „Trebuia să lovești de cinci sau șase ori: atunci ai fi bătut pe Sirieni pînă i-ai fi nimici, acum îi vei bate numai de trei ori.”

20. Elisei a murit, și a fost îngropat. În anul următor, au intrat în țară niște cete de Moabiți.

21. Și, pe cînd îngropau un om, iată că au zărit una din aceste cete, și au aruncat pe omul acela în mormîntul lui Elisei. Omul s-a atins de oasele lui Elisei, și a înviat și s-a sculat pe picioare.
22. Hazael, împăratul Siriei, asuprise pe Israel tot timpul vieții lui Ioahac.
23. Dar Domnul S-a îndurat de ei, și a avut milă de ei, Și-a întors Fața spre ei din pricina legămîntului Său cu Avraam, Isaac și Iacov, n-a vrut să-i nimicească, și pînă acum nu i-a lepădat dela Fața lui.
24. Hazael, împăratul Siriei, a murit, și, în locul lui, a domnit fiul său Ben-Hadad.
25. Ioas, fiul lui Ioahaz, a luat înapoi din mîinile lui Ben-Hadad, fiul lui Hazael, cetățile luate de Hazael dela Ioahaz, tatăl său, în timpul războiului. Ioas l-a bătut de trei ori, și a luat înapoi cetățile lui Israel.

14

1. În al doilea an al lui Ioas, fiul lui Ioahaz, împăratul lui Israel, a început să domnească Amația, fiul lui Ioas, împăratul lui Iuda.
2. Avea douăzeci și cinci de ani cînd s-a făcut împărat, și a domnit douăzeci și nouă de ani la Ierusalim. Mamă-sa se chema Ioadan, din Ierusalim.
3. El a făcut ce este plăcut înaintea Domnului, totuși, nu ca tatăl său David; ci a lucrat în totul cum lucrase tatăl său Ioas.
4. Numai că înălțimile nu le-a stricat; poporul tot mai aducea jertfe și tămîie pe înălțimi.
5. Cînd s-a întărit împărăția în mîinile lui, a lovit pe slujitorii săi cari uciseseră pe tatăl său împăratul.
6. Dar n-a omorît pe fiii ucigașilor, căci așa este scris în cartea legii lui Moise, unde Domnul dă următoarea poruncă: „Să nu se omoare părinții pentru copii, și să nu se omoare copiii pentru părinți; ci fiecare să fie omorît pentru păcatul lui.“
7. A bătut zece mii de Edomiți în Valea Sării. Și, în tot timpul războiului, a luat Sela, și a numit-o Iocteel, nume pe care l-a păstrat pînă în ziua de azi.
8. Atunci Amația a trimis niște soli la Ioas, fiul lui Ioahaz, fiul lui Iehu, împăratul lui Israel, să-i spună: „Vino, să ne vedem fața!“
9. Și Ioas, împăratul lui Israel, a trimis să spună lui Amația, împăratul lui Iuda: „Spinul din Liban a trimis să spună cedrului din Liban: „Dă pe fiică-ta de nevastă fiului meu!“ Și fiarele sălbatice din Liban au trecut și au călcat spinul în picioare.
10. Ai bătut pe Edomiți, și a început să ți se înalțe inima. Bucură-te mai bine de slava ta, și stai acasă. Pentru ce să stîrnești un rău, care ar aduce căderea ta și a lui Iuda?“
11. Dar Amația nu l-a ascultat. Și Ioas, împăratul lui Israel, s-a suit; și și-au văzut fața, el și Amația, împăratul lui Iuda, la Bet-Șemeșul lui Iuda.
12. Iuda a fost bătut de Israel, și a fugit fiecare în cortul său.
13. Ioas, împăratul lui Israel, a prins la Bet-Șemeș, pe Amația, împăratul lui Iuda, fiul lui Ioas, fiul lui Ahazia. Apoi a venit la Ierusalim, și a făcut o spărtură de patru sute de coți în zidul Ierusalimului, dela poarta lui Efraim pînă la poarta unghiului.
14. A luat tot aurul și argintul și toate vasele cari se aflau în Casa Domnului și în vistieriile casei împăratului; a luat și ostatici, și s-a întors în Samaria.
15. Celelalte fapte ale lui Ioas, ce a făcut el, isprăvile lui, și războiul pe care l-a avut cu Amația, împăratul lui Iuda, nu sînt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților lui Israel?
16. Ioas a adormit cu părinții săi, și a fost îngropat la Samaria, cu împărații lui Israel. Și, în locul lui, a domnit fiul său Ieroboam.
17. Amația fiul lui Ioas, împăratul lui Iuda, a trăit cincisprezece ani după moartea lui Ioas, fiul lui Ioahaz, împăratul lui Israel.
18. Celelalte fapte ale lui Amația, nu sînt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților lui Iuda?
19. Împotriva lui s'a făcut o uneltire la Ierusalim. El a fugit la Lachis, dar l-au urmărit și la Lachis, unde l-au omorît.
20. L-au dus pe cai, și a fost îngropat la Ierusalim cu părinții săi, în cetatea lui David.
21. Și tot poporul lui Iuda a luat pe Azaria, în vîrstă de șasesprezece ani, și l-a pus împărat în locul

tatălui său Amația.

22. Azaria a zidit iarăș Elatul, și l-a adus din nou supt stăpînirea lui Iuda, după ce a adormit împăratul cu părinții săi.

23. În al cincisprezecelea an al lui Amația, fiul lui Ioas, împăratul lui Iuda, a început să domnească la Samaria, Ieroboam, fiul lui Ioas, împăratul lui Israel. A domnit patruzeci și unu de ani.

24. El a făcut ce este rău înaintea Domnului; nu s-a abătut dela niciunul din păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care făcuse pe Israel să păcătuiască.

25. A luat înapoi hotărele lui Israel, dela intrarea Hamatului pînă la marea cîmpiei, după cuvîntul pe care-l rostise Domnul, Dumnezeul lui Israel, prin robul Său Iona, proorocul, fiul lui Amitai, din Gat-Hefer.

26. Căci Domnul a văzut că necazul lui Israel ajunsese prea mare, a văzut și strîmtorarea în care se aflau și robii și oamenii slobozi, fără să fie cineva care să vină în ajutorul lui Israel.

27. Domnul nu hotărîse să șteargă numele lui Israel, de sub ceruri, și i-a izbăvit prin Ieroboam, fiul lui Ioas.

28. Celelalte fapte ale lui Ieroboam, tot ce a făcut el, isprăvile lui la război, și cum a adus iarăș sub stăpînirea lui Israel Damascul și Hamatul, cari fuseseră ale lui Iuda, nu sînt scrise oare toate acestea în cartea Cronicilor împăraților lui Israel?

29. Ieroboam a adormit cu părinții săi, cu împărații lui Israel. Și, în locul lui, a domnit fiul său Zaharia.

15

1. În al douăzeci și șaptelea an al lui Ieroboam, împăratul lui Israel, a început să domnească Azaria, fiul lui Amația, împăratul lui Iuda.

2. Avea șasesprezece ani cînd a ajuns împărat, și a domnit cinci zeci și doi de ani la Ierusalim. Mamă-sa se chema Iecolia din Ierusalim.

3. El a făcut ce este plăcut înaintea Domnului, întocmai cum făcuse tatăl său Amația.

4. Numai că înălțimile nu le-a stricat; poporul tot mai aducea jertfe și tămîie pe înălțimi.

5. Domnul a lovit pe împărat cu lepră și el a fost lepros pînă în ziua morții, și a locuit într-o casă deosebită. Și Iotam, fiul împăratului, era în fruntea casei și judeca poporul țării.

6. Celelalte fapte ale lui Azaria, și tot ce a făcut el, nu sînt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților lui Iuda?

7. Azaria a adormit cu părinții săi, și l-au îngropat cu părinții săi în cetatea lui David. Și, în locul lui, a domnit fiul său Iotam.

8. În al treizeci și optulea an al lui Azaria, împăratul lui Iuda, a început să domnească peste Israel la Samaria Zaharia, fiul lui Ieroboam. A domnit șase luni.

9. El a făcut ce este rău înaintea Domnului, ca și părinții lui; nu s'a abătut dela păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care făcuse pe Israel să păcătuiască.

10. Șalum, fiul lui Iabeș, a uneltit împotriva lui, l-a lovit înaintea poporului, și l-a omorît; și, în locul lui, a domnit el.

11. Celelalte fapte ale lui Zaharia sînt scrise în cartea Cronicilor împăraților lui Israel.

12. Astfel s-a împlinit ce spusese lui Iehu Domnul, cînd zisese: „Fiii tăi pînă în al patrulea neam vor ședea pe scaunul de domnie al lui Israel.“

13. Șalum, fiul lui Iabeș, a început să domnească în al treizeci și nouălea an al lui Ozia, împăratul lui Iuda. A domnit o lună la Samaria.

14. Menahem, fiul lui Gadi, s'a suit din Tirța și a venit la Samaria, a lovit în Samaria pe Șalum, fiul lui Iabeș, și l-a omorît; și, în locul lui, a domnit el.

15. Celelalte fapte ale lui Șalum, și uneltirea pe care a făcut-o, sînt scrise în cartea Cronicilor împăraților lui Israel.

16. Atunci Menahem a bătut Tifsahul și pe toți ceice erau în el, cu țînutul lui dinspre Tirța; l-a bătut pentru că nu-și deschisese porțile. Și a spintecat pîntecele tuturor femeilor însărcinate.

17. În al treizeci și nouălea an al lui Azaria, împăratul lui Iuda, a început să domnească peste Israel

Menahem, fiul lui Gadi. A domnit zece ani la Samaria.

18. El a făcut ce este rău înaintea Domnului; nu s-a abătut, cât a trăit, dela păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care făcuse pe Israel să păcătuiască.

19. Pul, împăratul Asiriei, a venit în țară. Și Menahem a dat lui Pul o mie de talanți de argint, ca să-l ajute să-și întărească domnia.

20. Menahem a ridicat argintul acesta dela toți cei cu avere din Israel, ca să-l dea împăratului Asiriei; i-a pus să dea fiecare câte cincizeci de sicli de argint. Împăratul Asiriei s-a întors înapoi, și nu s'a oprit atunci în țară.

21. Celelalte fapte ale lui Menahem, și tot ce a făcut el, nu sînt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților lui Israel?

22. Menahem a adormit cu părinții săi. Și, în locul lui, a domnit fiul său Pecahia.

23. În al cincizecilea an al lui Azaria, împăratul lui Iuda, a început să domnească peste Israel la Samaria, Pecahia, fiul lui Menahem. A domnit doi ani.

24. El a făcut ce este rău înaintea Domnului; nu s-a abătut dela păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care făcuse pe Israel să păcătuiască.

25. Pecah, fiul lui Remalia, slujbașul lui, a uneltit împotriva lui; l-a lovit la Samaria, în palatul casei împăratului, ca și pe Argob și Arie; avea cu el cincizeci de oameni dintre fiii Galaadiților. A omorît astfel pe Pecahia, și a domnit în locul lui.

26. Celelalte fapte ale lui Pecahia, și tot ce a făcut el, sînt scrise în cartea Cronicilor împăraților lui Israel.

27. În al cincizeci și doilea an al lui Azaria, împăratul lui Iuda, a început să domnească peste Israel la Samaria Pecah, fiul lui Remalia. A domnit douăzeci de ani.

28. El a făcut ce este rău înaintea Domnului; nu s'a abătut dela păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care făcuse pe Israel să păcătuiască.

29. Pe vremea lui Pecah, împăratul lui Israel, a venit Tiglat-Pileser, împăratul Asiriei, și a luat Iionul, Abel-Bet-Maaca, Ianoah, Chedeș, Hațor, Galaad și Galileia, toată țara lui Neftali, și pe locuitori i-a dus în prinsoare în Asiria.

30. Osea, fiul lui Ela, a făcut o uneltire împotriva lui Pecah, fiul lui Remalia, l-a lovit și l-a omorît și a domnit el în locul lui, în al douăzecilea an al lui Iotam, fiul lui Ozia.

31. Celelalte fapte ale lui Pecah, și tot ce a făcut el, sînt scrise în cartea Cronicilor împăraților lui Israel.

32. În al doilea an al lui Pecah, fiul lui Remalia, împăratul lui Israel, a început să domnească Iotam, fiul lui Ozia, împăratul lui Iuda.

33. Avea douăzeci și cinci de ani cînd a ajuns împărat, și a domnit șasesprezece ani la Ierusalim. Mamă-sa se chema Ierușa, fata lui Țadoc.

34. El a făcut ce este plăcut înaintea Domnului; a lucrat întocmai ca tatăl său Ozia.

35. Numai că înălțimile nu le-a stricat; poporul tot mai aducea jertfe și tămîie pe înălțimi. Iotam a zidit poarta cea mai înaltă a Casei Domnului.

36. Celelalte fapte ale lui Iotam, și tot ce a făcut el, nu sînt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților lui Iuda?

37. În vremea aceea, Domnul a început să trimeată împotriva lui Iuda pe Rețin, împăratul Siriei, și pe Pecah, fiul lui Remalia.

38. Iotam a adormit cu părinții săi, și a fost îngropat cu părinții săi în cetatea tatălui său David. Și, în locul lui a domnit fiul său Ahaz.

16

1. În al șaptesprezecelea an al lui Pecah, fiul lui Remalia, a început să domnească Ahaz, fiul lui Iotam, împăratul lui Iuda.

2. Ahaz avea douăzeci de ani cînd a ajuns împărat, și a domnit șasesprezece ani la Ierusalim. El n'a făcut ce este plăcut înaintea Domnului, Dumnezeuului său, cum făcuse tatăl său David.

3. Ci a umblat în calea împăraților lui Israel; și chiar a trecut pe fiul său prin foc, după urâciunile neamurilor pe cari le isgonise Domnul dinaintea copiilor lui Israel.

4. A adus jertfe și tămâie pe înălțimi, pe dealuri și supt toți copacii verzi.
5. Atunci Rețin, împăratul Siriei, și Pechah, fiul lui Remalia, împăratul lui Israel, s-au suit împotriva Ierusalimului ca să lupte împotriva lui. Au împresurat pe Ahaz, dar n'au putut să-l biruiască.
6. În acelaș timp, Rețin, împăratul Siriei, a adus iarăș Elatul sub stăpînirea Sirienilor; a izgonit pe Evrei din Elat, și Sirienii au venit la Elat, unde au locuit pînă în ziua de azi.
7. Ahaz a trimes soli lui Tiglat-Pileser, împăratul Asiriei, să-i spună: „Eu sînt robul tău și fiul tău; suie-te, și izbăvește-mă din mîna împăratului Siriei, și din mîna împăratului lui Israel, care se ridică împotriva mea.“
8. Și Ahaz a luat argintul și aurul din Casa Domnului și din vistieriile casei împăratului, și l-a trimes ca dar împăratului Asiriei.
9. Împăratul Asiriei l-a ascultat. S'a suit împotriva Damascului, l-a luat, a dus pe locuitori în robie la Chir, și a omorît pe Rețin.
10. Împăratul Ahaz s-a dus la Damasc înaintea lui Tiglat-Pileser, împăratul Asiriei. Și, văzînd altarul din Damasc, împăratul Ahaz a trimes preotului Urie chipul și înfățișarea acestui altar, întocmai cum era făcut.
11. Preotul Urie a făcut un altar întocmai după chipul trimes din Damasc de împăratul Ahaz, și preotul Urie l-a făcut mai înainte ca să se întoarcă împăratul Ahaz din Damasc.
12. La venirea lui din Damasc, împăratul a văzut altarul, s-a apropiat de el, și s-a suit pe el.
13. A ars pe el arderea de tot și darul de mîncare, a vărsat jertfele de băutură, și a stropit pe altar sîngele jertfelor de mulțămire.
14. A îndepărtat dinaintea casei altarul de aramă care era înaintea Domnului, ca să nu fie între noul altar și Casa Domnului; l-a pus lîngă noul altar, spre miazănoapte.
15. Și împăratul Ahaz a dat următoarea poruncă preotului Urie: „Să arzi pe altarul cel mare arderea de tot de dimineață și darul de mîncare de seară, arderea de tot a împăratului și darul lui de mîncare, arderile de tot ale întregului popor din țară și darurile lor de mîncare, să torni pe el jertfele lor de băutură, și să stropești pe el tot sîngele arderilor de tot și tot sîngele jertfelor; cît despre altarul de aramă, nu-mi pasă de el.“
16. Preotul Urie a făcut întocmai cum poruncise împăratul Ahaz.
17. Și împăratul Ahaz a sfărîmat tăbliile dela temelie, și a scos lighenele de pe ele. A dat jos marea de pe boii de aramă cari erau supt ea, și a pus-o pe o pardoseală de piatră.
18. De hatîrul împăratului Asiriei, a schimbat în Casa Domnului pridvorul Sabatului care fusese zidit acolo, precum și intrarea de afară a împăratului.
19. Celelalte fapte ale lui Ahaz, și tot ce a făcut el, nu sînt scrise în cartea Cronicilor împăraților lui Iuda?
20. Ahaz a adormit cu părinții săi, și a fost îngropat cu părinții săi în cetatea lui David. Și, în locul lui, a domnit fiul său Ezechia.

17

1. În al doisprezecelea an al lui Ahaz, împăratul lui Iuda, a început să domnească peste Israel la Samaria, Osea, fiul lui Ela. A domnit nouă ani.
2. El a făcut ce este rău înaintea Domnului, totuș nu ca împărații lui Israel dinaintea lui.
3. Salmanasar, împăratul Asiriei, s-a suit împotriva lui; și Osea i s-a supus, și i-a plătit un bir.
4. Dar împăratul Asiriei a descoperit o uneltire la Osea, căci trimesese soli lui So, împăratul Egiptului, și nu mai plătea pe fiecare an birul împăratului Asiriei. Împăratul Asiriei l-a închis și l-a pus în lanțuri într-o temniță.
5. Și împăratul Asiriei a străbătut toată țara, și s-a suit împotriva Samariei, pe care a împresurat-o timp de trei ani.
6. În al nouălea an al lui Osea, împăratul Asiriei a luat Samaria, și a dus pe Israel în robie în Asiria, l-a pus să locuiască la Halah și la Habor, lîngă rîul Gozan, și în cetățile Mezilor.
7. Lucrul acesta s-a întîmplat pentrucă copiii lui Israel au păcătuit împotriva Domnului, Dumnezeului lor, care-i scosese din țara Egiptului, de supt mîna lui Faraon, împăratul Egiptului, și

pentru că s-au închinat la alți dumnezei.

8. Au urmat obiceiurile neamurilor pe cari Domnul le izgonise dinaintea copiilor lui Israel, și obiceiurile rînduite de împărații lui Israel.

9. Copiii lui Israel au făcut pe ascuns împotriva Domnului, Dumnezeului lor, lucruri cari nu sînt bune. Și-au zidit înălțimi în toate cetățile lor, dela turnurile străjerilor pînă la cetățile întărite.

10. Și-au ridicat stâlpi idolești și Astartee pe orice deal și subt orice copac verde.

11. Și acolo au ars tămîie pe toate înălțimile, ca și neamurile pe cari le izgonise Domnul dinaintea lor, și au făcut lucruri rele, prin cari au mîniat pe Domnul.

12. Au slujit idolilor, despre cari Domnul le zisese: „Să nu faceți lucrul acesta!”

13. Domnul a înștiințat pe Israel și Iuda prin toți proorocii Lui, prin toți văzătorii, și le-a zis: „Întoarceți-vă dela căile voastre cele rele, și păziți poruncile și rînduielele Mele, urmînd în totul legea pe care am dat-o părinților voștri și pe care v-am trimes-o prin robii Mei proorocii.”

14. Dar ei n-au ascultat, și-au înțăpenit grumazul, ca și părinții lor, cari nu crezuseră în Domnul, Dumnezeul lor.

15. N-au vrut să știe de legile Lui, de legămîntul pe care-l făcuse cu părinții lor, și de înștiințările pe cari li le dăduse. S'au luat după lucruri de nimic, și ei înșiși n-au fost decît nimic, și după neamurile în mijlocul cărora trăiau, măcar că Domnul le poruncise să nu se ia după ele.

16. Au părăsit toate poruncile Domnului, Dumnezeul lor, și-au făcut viței turnați, au făcut idoli de ai Astarteei, s-au închinat înaintea întregii oștiri a cerurilor, și au slujit lui Baal.

17. Au trecut prin foc pe fiii și fiicele lor, s-au dedat la ghicire și vrăjitorii, și s-au vîndut ca să facă ce este rău înaintea Domnului, mîniindu-L.

18. De aceea Domnul S-a mîniat foarte tare împotriva lui Israel, și i-a îndepărtat dela Fața Lui. - N-a rămas decît seminția lui Iuda:

19. și chiar Iuda nu păzise poruncile Domnului Dumnezeului lui, ci se luase după obiceiurile rînduite de Israel.-

20. Domnul a lepădat tot neamul lui Israel; i-a smerit, i-a dat în mîinile jăfuitorilor, și a sfinșit prin a-i izgoni dinaintea Feței Lui.

21. Căci Israel se deslipise de casa lui David, și făcuseră împărat pe Ieroboam, fiul lui Nebat, care-i abătuse dela Domnul, și făcuse pe Israel să săvîrșească un mare păcat.

22. Copiii lui Israel se dăduseră la toate păcatele pe cari le făcuse Ieroboam; nu s-au abătut dela ele,

23. pînă ce Domnul a izgonit pe Israel dinaintea Lui, cum vestise prin toți slujitorii Săi prooroci. Și Israel a fost dus în robie, departe de țara lui, în Asiria, unde a rămas pînă în ziua de azi.

24. Împăratul Asiriei a adus oameni din Babilon, din Cuta, din Ava, din Hamat și din Sefarvaim, și i-a așezat în cetățile Samariei în locul copiilor lui Israel. Au pus stăpînire pe Samaria, și au locuit în cetățile ei.

25. Cînd au început să locuiască aici, nu se temeau de Domnul, și Domnul a trimes împotriva lor niște lei, cari-i omorau!

26. Atunci au spus împăratului Asiriei: „Neamurile pe cari le-ai strămutat și le-ai așezat în cetățile Samariei nu cunosc felul în care să slujească Dumnezeului țării, și El a trimes împotriva lor niște lei cari le omoară, pentru că nu cunosc felul în care trebuie să slujească Dumnezeului țării.”

27. Împăratul Asiriei a dat următoarea poruncă: „Trimeteți pe unul din preoții pe cari i-ați luat de acolo în robie; să plece să se așeze acolo, și să le învețe felul în care să slujească Dumnezeului țării.”

28. Unul din preoții cari fuseseră luați robi din Samaria, a venit de s-a așezat la Betel, și le-a învățat cum să se teamă de Domnul.

29. Dar neamurile și-au făcut fiecare dumnezeii săi în cetățile pe cari le locuiau, și i-au așezat în templele idolești din înălțimile zidite de Samariteni.

30. Oamenii din Babilon au făcut pe Sucot-Benot, oamenii din Cut au făcut pe Nergal, cei din Hamat au făcut pe Așima,

31. cei din Ava au făcut pe Nibhaz și Tartac; cei din Sefarvaim își ardeau copiii în foc în cinstea lui Adramelec și Anamelec, dumnezeii din Sefarvaim.

32. Totodată se închinau și Domnului, și și-au făcut preoți ai înălțimilor, luați din tot poporul:

preoții aceștia aduceau pentru ei jertfe în templele din înălțimi.

33. Astfel se închinau Domnului, dar slujeau în acelaș timp și dumnezeilor lor, după obiceiul neamurilor de unde fuseseră mutați.

34. Pînă în ziua de astăzi își urmează ei obiceiurile dela început: nu se închină Domnului, și nu se țin nici de legile și rînduielile lor, nici de legile și poruncile date de Domnul copiilor lui Iacov, căruia i-a pus numele Israel.

35. Domnul făcuse legămînt cu ei, și le dăduse porunca aceasta: „Să nu vă temeți de alți dumnezei; să nu vă închinați înaintea lor, să nu le slujiți, și să nu le aduceți jertfe.

36. Ci să vă temeți de Domnul, care v-a scos din țara Egiptului cu o mare putere și cu brațul întins; înaintea Lui să vă închinați, și Lui să-I aduceți jertfe.

37. Să păziți și să împliniți totdeauna învățăturile, rînduielile, legea și poruncile, pe cari vi le-a scris El, și să nu vă temeți de alți dumnezei.

38. Să nu uitați legămîntul pe care l-am făcut cu voi, și să nu vă temeți de alți dumnezei.

39. Ci să vă temeți de Domnul, Dumnezeul vostru; și El vă va izbăvi din mîna tuturor vrăjmașilor voștri.“

40. Ei n-au ascultat, și au urmat obiceiurile lor dela început.

41. Neamurile acestea se temeau de Domnul și slujeau și chipurilor lor cioplite; și copiii lor și copiii copiilor lor fac pînă în ziua de azi ce au făcut părinții lor.

18

1. În al treilea an al lui Osea, fiul lui Ela, împăratul lui Israel, a început să domnească Ezechia, fiul lui Ahaz, împăratul lui Iuda.

2. Avea douăzeci și cinci de ani cînd a ajuns împărat, și a domnit douăzeci și nouă de ani la Ierusalim. Mamă-sa se chema Abi, fata lui Zaharia.

3. El a făcut ce este plăcut înaintea Domnului, întocmai cum făcuse tatăl său David.

4. A îndepărtat înălțimile, a sfărîmat stîlpii idolești, a tăiat Astarteele, și a sfărîmat în bucăți șarpele de aramă, pe care-l făcuse Moise, căci copiii lui Israel arseseră pînă atunci tămîie înaintea lui: îl numeau Nehuștan.

5. El și-a pus încrederea în Domnul, Dumnezeul lui Israel; și dintre toți împărații lui Iuda, cari au venit după el sau cari au fost înainte de el, n-a fost niciunul ca el.

6. El s'a alipit de Domnul, nu s'a abătut dela El, și a păzit poruncile pe cari le dăduse lui Moise Domnul.

7. Și Domnul a fost cu Ezechia, care a izbutit în tot ce a făcut. El s'a răsculat împotriva împăratului Asiriei, și nu i-a mai fost supus.

8. A bătut pe Filistenii pînă la Gaza, și le-a pustiit ținutul, dela toate turnurile de pază pînă la cetățile întărite.

9. În al patrulea an al împăratului Ezechia, care era al șaptelea an al lui Osea, fiul lui Ela, împăratul lui Israel, Salmanasar, împăratul Asiriei, s-a suit împotriva Samariei, și a împresurat-o.

10. După trei ani, a luat-o, în al șaselea an al lui Ezechia, care era al nouălea an al lui Osea, împăratul lui Israel: atunci a fost luată Samaria.

11. Împăratul Asiriei a dus pe Israel rob în Asiria, și i-a așezat la Halah și Habor, lîngă rîul Gozan, și în cetățile Mezilor,

12. pentrucă n-ascultaseră de glasul Domnului, Dumnezeului lor, și călcaseră legămîntul Lui; pentrucă nici n-ascultaseră, nici nu împliniseră tot ce poruncise Moise, robul Domnului.

13. În al patrusprezecelea an al împăratului Ezechia, Sanherib, împăratul Asiriei, s-a suit împotriva tuturor cetăților întărite din Iuda, și a pus stăpînire pe ele.

14. Ezechia, împăratul lui Iuda, a trimis să spună împăratului Asiriei la Lachis: „Am greșit! Depărtează-te de mine. Ce vei pune asupra mea, voi purta.“ Și împăratul Asiriei a cerut lui Ezechia, împăratul lui Iuda, trei sute de talanți de argint și treizeci de talanți de aur.

15. Ezechia a dat tot argintul care se afla în Casa Domnului și în vistieriile casei împăratului.

16. Atunci a luat Ezechia, împăratul lui Iuda, și a dat împăratului Asiriei, aurul cu care acoperise

ușile și ușorii Templului Domnului.

17. Împăratul Asiriei a trimis din Lachis la Ierusalim, la împăratul Ezechia, pe Tartan, Rab-Saris, și pe Rabșache cu o oștire puternică. S-au suit și au ajuns la Ierusalim. Când s-au suit și au ajuns, s-au oprit la canalul de apă al iazului de sus, pe drumul care duce în ogorul nălbitorului.

18. Au chemat pe împărat; și Eliachim, fiul lui Hilchia, mai marele peste casa împăratului, s-a dus la ei, cu Șebna, logofătul, și cu Ioah, fiul lui Asaf, arhivarul.

19. Rabșache le-a zis: „Spuneți lui Ezechia: „Așa vorbește marele împărat, împăratul Asiriei: „Ce este încrederea aceasta pe care te bizuiești?“

20. Tu ai zis: „Pentru război trebuie chibzuință și putere.“ Dar acestea sînt doar vorbe în vînt. În cine dar ți-ai pus încrederea de te-ai răscolat împotriva mea?

21. Iată, ai pus-o în Egipt, ai luat în ajutor trestia aceea frîntă, care înțeapă și străpunge mîna oricui se sprijinește pe ea: așa este Faraon, împăratul Egiptului, pentru toți ceice se încred în el.

22. Poate că îmi veți spune: „În Domnul, Dumnezeuul nostru, ne încredem.“ Dar nu este El acela ale cărui înălțimi și altare le-a îndepărtat Ezechia, zicînd lui Iuda și Ierusalimului: „Să vă închinați înaintea altarului acestuia la Ierusalim?“

23. Acum fă o învoială cu stăpînul meu, împăratul Asiriei: îți voi da două mii de cai, să vedem dacă poți din partea ta să dai atîția călăreți ca să încalece pe ei.

24. Și cum ai putea îndepărta o căpetenie din cei mai mici slujitori ai stăpînului meu? Îți pui încrederea în Egipt pentru cară și călăreți.

25. De altfel, oare fără voia Domnului m'am suit eu împotriva acestui loc, ca să-l nimicesc?

Domnul mi-a zis: „Suie-te împotriva țării acesteia, și nimicește-o.“

26. Eliachim, fiul, lui Hilchia, Șebna și Ioah, au zis lui Rabșache: „Vorbește robilor tăi în limba aramaică, fiindcă o înțelegem; nu ne vorbi în limba iudaică, în auzul poporului de pe zid.“

27. Rabșache le-a răspuns: „Oare stăpînului tău și ție m-a trimis stăpînul meu să spun aceste vorbe? Oare nu acestor oameni cari stau pe zid să-și mănînce balega și să-și bea udul cu voi?“

28. Atunci Rabșache, înaintînd, a strigat cu glas tare în limba iudaică, și a zis: „Ascultați cuvîntul marelui împărat, împăratul Asiriei!

29. Așa vorbește împăratul: „Să nu vă înșele Ezechia, căci nu va putea să vă izbăvească din mîna mea.

30. Să nu vă facă Ezechia să vă încredeți în Domnul, zicînd: „Domnul ne va izbăvi, și cetatea aceasta nu va fi dată în mînile împăratului Asiriei.“

31. N-ascultați de Ezechia; căci așa vorbește împăratul Asiriei: „Faceți pace cu mine, supuneți-vă mie, și fiecare din voi va mîncă din via lui și din smochinul lui, fiecare va bea apă din fîntîna lui,

32. pînă voi veni, și vă voi duce într-o țară ca a voastră, într-o țară cu grîu și cu vin, o țară cu pîne și vii, o țară cu măslini de untdelemn și miere, și veți trăi și nu veți muri. N-ascultați dar de Ezechia, care vă amăgește zicînd: „Domnul ne va izbăvi.“

33. Oare dumnezeii neamurilor au izbăvit ei fiecare țara lui din mîna împăratului Asiriei?

34. Unde sînt dumnezeii Hamatului și Arpadului? Unde sînt dumnezeii Sefarvaimului, Henei și Ivei? Au izbăvit ei Samaria din mîna mea?

35. Cari dintre toți dumnezeii acestor țări și-au izbăvit țara din mîna mea, pentruca și Domnul să izbăvească Ierusalimul din mîna mea?“

36. Poporul a tăcut, și nu i-a răspuns o vorbă; căci împăratul dăduse porunca aceasta: „Să nu-i răspundeți.“

37. Și Eliachim, fiul lui Hilchia, căpetenia casei împăratului, Șebna, logofătul, și Ioah, fiul lui Asaf, scriitorul, au venit la Ezechia, cu hainele sfîșiate, și i-au spus cuvintele lui Rabșache.

19

1. Când a auzit împăratul Ezechia lucrul acesta, și-a sfîșiat hainele, s-a acoperit cu un sac, și s-a dus în Casa Domnului.

2. A trimis pe Eliachim, căpetenia casei împăratului, pe Șebna, logofătul, și pe preoții cei mai bătrîni, acoperiți cu saci, la proorocul Isaia, fiul lui Amoț.

3. Și i-au zis: „Așa vorbește Ezechia: Ziua aceasta este o zi de necaz, de pedeapsă și de ocară; căci copiii sînt aproape să iasă din pîntecele mamei, și nu este putere pentru naștere.
4. Poate că Domnul, Dumnezeul tău, a auzit toate cuvintele lui Rabșache, pe care l-a trimis împăratul Asiriei, stăpînul său, să batjocorească pe Dumnezeul cel viu, și poate că Domnul, Dumnezeul tău, îl va pedepsi pentru cuvintele pe cari le-a auzit. Înălță dar o rugăciune pentru ceilalți cari au mai rămas.“
5. Slujitorii împăratului Ezechia s-au dus dar la Isaia.
6. Și Isaia le-a zis: „Iată ce să spuneți stăpînului vostru:
„Așa vorbește Domnul: „Nu te speria de cuvintele pe cari le-ai auzit și prin cari M-au batjocorit slujitorii împăratului Asiriei.
7. Voi pune în el un duh care îl va face ca, la auzul unei vești pe care o va primi, să se întoarcă în țara lui; și-l voi face să cadă ucis de sabie în țara lui.“
8. Rabșache, plecînd, a găsit pe împăratul Asiriei luptînd împotriva Libnei, căci aflase de plecarea lui din Lachis.
9. Atunci împăratul Asiriei a primit o veste cu privire la Tirhaca, împăratul Etiopiei. I s-a spus: „Iată că acela a pornit cu război împotriva ta.“ Și împăratul Asiriei a trimis soli din nou lui Ezechia, zicînd:
10. „Așa să vorbiți lui Ezechia, împăratul lui Iuda: „Să nu te înșele Dumnezeul tău, în care te încrezi, zicînd: „Ierusalimul nu va fi dat în mîinile împăratului Asiriei.“
11. Iată, ai auzit ce au făcut împărații Asiriei tuturor țărilor, și cum le-au nimicit; și tu, să fii izbăvit!
12. Dumnezeii neamurilor pe cari le-au nimicit părinții mei, au izbăvit ei pe Gozan, Haran, Rețef, și pe fiii lui Eden din Telasar?
13. Unde este împăratul Hamatului, împăratul Arpadului, și împăratul cetății Sefarvaimului, Henei și Ivei?“
14. Ezechia a luat scrisoarea din mîna solilor, și a citit-o. Apoi s-a suit la Casa Domnului, și a întins-o înaintea Domnului,
15. căruia i-a făcut următoarea rugăciune: „Doamne, Dumnezeul lui Israel, care șezi pe heruvimi! Tu ești singurul Dumnezeu al tuturor împărățiilor pămîntului! Tu ai făcut cerurile și pămîntul.
16. Doamne, pleacă-Ți urechea, și ascultă! Doamne, deschide-Ți ochii, și privește. Auzi cuvintele lui Sanherib, care a trimis pe Rabșache să batjocorească pe Dumnezeul cel viu.
17. Da, Doamne, este adevărat că împărații Asiriei, au nimicit neamurile și le-au pustiit țările,
18. și că au aruncat în foc pe dumnezeii lor; dar ei nu erau dumnezei, ci erau lucrări făcute de mîna omului, erau lemn și piatră; și i-au nimicit.
19. Acum, Doamne, Dumnezeul nostru, izbăvește-ne din mîna lui Sanherib, ca să știe toate împărățiile pămîntului că numai Tu ești Dumnezeu, Doamne!“
20. Atunci Isaia, fiul lui Amoș, a trimis să spună lui Ezechia: Așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel „Am auzit rugăciunea pe care Mi-ai făcut-o cu privire la Sanherib, împăratul Asiriei.
21. Iată cuvîntul pe care l-a rostit Domnul împotriva lui:
„Fecioara, fiica Sionului, te disprețuiește și rîde de tine;
fata Ierusalimului dă din cap după tine.
22. Pe cine ai batjocorit și ai ocărît tu? Împotriva cui ai ridicat glasul?
Și împotriva cui ți-ai ridicat ochii?
Împotriva Sfîntului lui Israel!
23. Prin solii tăi ai batjocorit pe Domnul, și ai zis:
„Cu mulțimea carălor mele, am suit vîrfurile munților, coastele Libanului!
Voi tăia cei mai înalți cedri ai lui, cei mai frumoși chiparoși ai lui, și voi atinge creasta lui cea mai înaltă, pădurea lui care este ca o grădină de poame;
24. am săpat, și am băut ape străine, și voi seca cu talpa picioarelor mele toate rîurile Egiptului.
25. N-ai auzit că Eu de mult am pregătit aceste lucruri, și că le-am hotărît din vremurile vechi?
Acum însă am îngăduit să se împlinescă, și să prefaci cetăți întărite în mormane de dărîmături.
26. Locuitorii lor sînt neputincioși, îngroziți și înmărmuriți; au ajuns ca iarba de pe cîmp și ca verdeța fragedă,

ca iarba de pe coperișuri și ca grîul care se usucă înainte de a-i da spicul.

27. Dar știu cînd stai jos, cînd ieși și cînd intri,
și cînd ești furios împotriva Mea.

28. Pentrucă ești furios împotriva Mea, și pentrucă trufia ta a ajuns pînă la urechile Mele,
de aceea voi pune belciugul Meu în nările tale, și zăbala Mea între buzele tale,
și te voi face să te întorci pe drumul pe care ai venit.“

29. Acesta să-ți fie semnul:

Anul acesta veți mînca ce crește dela sine,
și al doilea an ce va răsări din rădăcinile rămase;
dar în al treilea an veți sămăna, veți secera,
veți sădi vii, și veți mînca din rodul lor.

30. Rămășița din casa lui Iuda, ce va mai rămînea,
va prinde iarăș rădăcini de desupt, și deasupra va da rod.

31. Căci din Ierusalim va ieși o rămășiță,
și din muntele Sionului cei scăpați.

Iată ce va face rîvna Domnului oștirilor.

32. De aceea, așa vorbește Domnul asupra împăratului Asiriei:

„Nu va intra în cetatea aceasta, nici nu va arunca săgeți în ea,
nu va sta înaintea ei cu scuturi, și nu va ridica întărituri de șanțuri împotriva ei.

33. Se va întoarce pe drumul pe care a venit,
și nu va intra în cetatea aceasta, zice Domnul.

34. Căci Eu voi ocroti cetatea aceasta ca s-o mîntuiesc,
din pricina Mea, și din pricina robului Meu David.“

35. În noaptea aceea, a ieșit îngerul Domnului, și a ucis în tabăra Asirienilor o sută optzeci și cinci
de mii de oameni. Și cînd s-au sculat dimineța, iată că toți erau niște trupuri moarte.

36. Atunci Sanherib, împăratul Asiriei, și-a ridicat tabăra, a plecat și s-a întors; și a locuit la Ninive.

37. Și, pe cînd se închina în casa dumnezeului său Nisroc, Adramelec și Șarețer, fiii săi, l-au ucis cu
sabia, și au fugit în țara Ararat. Și, în locul lui, a domnit fiul său Esar-Hadon.

20

1. În vremea aceea, Ezechia a fost bolnav pe moarte. Proorocul Isaia, fiul lui Amoț, a venit la el, și
i-a zis: „Așa vorbește Domnul: „Rînduiește ce ai de rînduit casei tale, căci vei muri, și nu vei mai
trăi.“

2. Ezechia s-a întors cu fața la părete, și a făcut Domnului următoarea rugăciune:

3. „Doamne, adu-Ți aminte că am umblat înaintea Feței Tale cu credincioșie și curăție de inimă, și
am făcut ce este bine înaintea Ta!“ Și Ezechia a vărsat multe lacrimi.

4. Isaia, care ieșise, n'ajunsese încă în curtea din mijloc, cînd cuvîntul Domnului i-a vorbit astfel:

5. „Întoarce-te și spune lui Ezechia, căpetenia poporului Meu: „Așa vorbește Domnul, Dumnezeuul
tatălui tău David: „Ți-am auzit rugăciunea, și ți-am văzut lacrimile. Iată că te voi face sănătos; a
treia zi, te vei sui la Casa Domnului.

6. Voi mai adăuga cincisprezece ani la zilele tale. Te voi izbăvi, pe tine și cetatea aceasta, din mîna
împăratului Asiriei, și voi ocroti cetatea aceasta, din pricina Mea, și din pricina robului Meu David.“

7. Isaia a zis: „Luați o turtă de smochine.“ Au luat-o și au pus-o pe umflătură. Și Ezechia s'a
vindecat.

8. Ezechia zisese lui Isaia: „După care semn voi cunoaște că mă va vindeca Domnul, și că mă voi
sui a treia zi la Casa Domnului?“

9. Și Isaia a zis: „Iată, din partea Domnului, semnul după care vei cunoaște că Domnul va împlini
cuvîntul pe care l-a rostit: „Cum vrei: să treacă umbra peste zece trepte înainte, sau să dea înapoi cu
zece trepte?“

10. Ezechia a răspuns: „Nu este mare lucru ca umbra să treacă înainte peste zece trepte; ci mai bine
să se dea înapoi cu zece trepte.“

11. Atunci, Isaia, proorocul, s-a rugat Domnului, și Domnul a dat cu zece trepte înapoi umbra din locul în care se pogorîse pe cadranul soarelui lui Ahaz.
12. În acelaș timp, Berodac-Baladan, fiul lui Baladan, împăratul Babilonului, a trimis o scrisoare și un dar lui Ezechia, căci auzise de boala lui Ezechia.
13. Ezechia a ascultat pe soli, și le-a arătat locul unde erau lucrurile lui de preț, argintul și aurul, mirodeniile și untdelemnul cel scump, casa lui cu arme și tot ce se afla în vistieriile lui: n-a fost nimic pe care să nu li-l fi arătat Ezechia în casa lui și în toate moșiile lui.
14. Proorocul Isaia a venit în urmă la împăratul Ezechia, și i-a zis: „Ce au zis oamenii aceia, și de unde au venit la tine?” Ezechia a răspuns: „Au venit dintr’o țară depărtată, din Babilon.”
15. Isaia a mai zis: „Ce au văzut în casa ta?” Ezechia a răspuns: „Au văzut tot ce este în casa mea: n-a fost nimic în vistieriile mele pe care să nu li-l fi arătat.”
16. Atunci Isaia a zis lui Ezechia: „Ascultă cuvîntul Domnului!
17. Iată că vor veni vremuri cînd vor duce în Babilon tot ce este în casa ta și ce au strîns părinții tăi pînă în ziua de azi; nu va rămînea nimic, - zice Domnul. -
18. Și vor lua din fiii tăi, cari vor ieși din tine, pe cari-i vei naște, și-i vor face fameni slujitori în casa împăratului Babilonului.”
19. Ezechia a răspuns lui Isaia: „Cuvîntul Domnului, pe care l-ai rostit, este bun.” Și a adăugat: „Căci va fi pace și liniște în timpul vieții mele!”
20. Celelalte fapte ale lui Ezechia, toate isprăvile lui, și cum a făcut iazul și canalul de apă, și a adus apele în cetate, nu sînt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților lui Iuda?
21. Ezechia a adormit cu părinții săi. Și, în locul lui, a domnit fiul său Manase.

21

1. Manase avea doisprezece ani cînd a ajuns împărat, și a domnit cincizeci și cinci de ani la Ierusalim. Mamă-sa se numea Heftiba.
2. El a făcut ce este rău înaintea Domnului, după urîciunile neamurilor pe cari le izgonise Domnul dinaintea copiilor lui Israel.
3. El a zidit din nou înălțimile, pe cari le dărmase tatăl său Ezechia, a ridicat altare lui Baal, a făcut un idol al Astarteei, cum făcuse Ahab, împăratul lui Israel, și s-a închinat înaintea întregii oștiri a cerurilor și i-a slujit.
4. A zidit astfel altare în Casa Domnului, măcar că Domnul spusese: „În Ierusalim Îmi voi pune Numele.”
5. A zidit altare întregii oștiri a cerurilor în cele două curți ale Casei Domnului.
6. Și-a trecut pe fiul său prin foc; se îndeletnicea cu ghicirea și vrăjitoria, și a ținut la el oameni cari chemau duhurile și ghiceau viitorul. A făcut din ce în ce mai mult ce este rău înaintea Domnului, mîniindu-L.
7. A pus idolul Astarteei, pe care-l făcuse, în casa despre care Domnul spusese lui David și fiului său Solomon: „În casa aceasta, și în Ierusalim, pe care l-am ales din toate semînțiile lui Israel, vreau să pun pentru totdeauna Numele Meu.
8. Nu voi mai muta piciorul lui Israel afară din țara pe care am dat-o părinților lui, numai să aibă grijă să împlinească tot ce le-am poruncit și toată legea pe care le-a dat-o robul Meu Moise.”
9. Dar ei n’au ascultat; și Manase a fost pricina pentru care s-au rătăcit și au făcut rău mai mult decît neamurile, pe cari le nimicise Domnul dinaintea copiilor lui Israel.
10. Atunci Domnul a vorbit astfel prin robii Săi proorocii:
11. „Pentru că Manase, împăratul lui Iuda, a săvîrșit aceste urîciuni, pentru că a făcut mai rău decît tot ce făcuseră înaintea lui Amoriții, și pentru că a făcut și pe Iuda să păcătuiască prin idolii lui,
12. iată ce zice Domnul, Dumnezeul lui Israel: „Voi aduce peste Ierusalim și peste Iuda nenorociri cari vor asurzi urechile oricui va auzi vorbindu-se de ele
13. Voi întinde asupra Ierusalimului frînghia ca asupra Samariei și cumpăna ca asupra casei lui Ahab: și voi curăți Ierusalimul, ca o farfurie, care se curățește, și se răstoarnă cu fața în jos, după ce a fost curățită.

14. Voi părăsi rămășița moștenirii Mele, și-i voi da în mâinile vrăjmașilor lor; și vor ajunge de jaful și prada tuturor vrăjmașilor lor,
15. pentru că au făcut ce este rău înaintea Mea și M-au mîniat din ziua cînd au ieșit părinții lor din Egipt, pînă în ziua de azi!“
16. Manase a vărsat deasemenea mult sînge nevinovat, pînă acolo încît a umplut Ierusalimul de la un capăt la altul, afară de păcatele pe cari le-a săvîrșit și în cari a tîrîț și pe Iuda, făcînd ce este rău înaintea Domnului.
17. Celelalte fapte ale lui Manase, tot ce a făcut el, și păcatele la cari s-a dedat, nu sînt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților lui Iuda?
18. Manase a adormit cu părinții săi, și a fost îngropat în grădina casei, în grădina lui Uza. Și, în locul lui, a domnit fiul său Amon.
19. Amon avea douăzeci și doi de ani cînd a ajuns împărat, și a domnit doi ani la Ierusalim. Mamă-sa se chema Meșulemet, fata lui Haruț, din Iotba.
20. El a făcut ce este rău înaintea Domnului, cum făcuse tatăl său Manase;
21. a umblat în toată calea în care umblase tatăl său, a slujit idolilor cărora slujise și tatăl său, și s-a închinat înaintea lor;
22. a părăsit pe Domnul, Dumnezeul părinților săi, și n-a umblat în calea Domnului.
23. Slujitorii lui Amon au uneltit împotriva lui, și au omorît pe împărat în casa lui.
24. Dar poporul țării a lovit pe toți cei ce uneltiseră împotriva împăratului Amon; și poporul țării a pus împărat, în locul său, pe fiul său Iosia.
25. Celelalte fapte ale lui Amon, și ce a făcut el, nu sînt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților lui Iuda?
26. L-au îngropat în mormîntul său, în grădina lui Uza. Și, în locul lui, a domnit fiul său Iosia.

22

1. Iosia avea opt ani cînd s-a făcut împărat, și a domnit treizeci și unu de ani la Ierusalim. Mamă-sa se chema Iedida, fata lui Adaia, din Boțcat.
2. El a făcut ce este bine înaintea Domnului, și a umblat în toată calea tatălui său David; nu s-a abătut dela ea nici la dreapta, nici la stînga.
3. În anul al optsprezecelea al împăratului Iosia, împăratul a trimis în Casa Domnului pe Șafan, logofătul, fiul lui Ațalia, fiul lui Meșulam. El i-a zis:
4. „Suie-te la marele preot Hilchia, și spune-i să strîngă argintul adus în Casa Domnului, pe care l-au primit dela popor ceice păzesc pragul.
5. Să se dea argintul acesta în mâinile meșterilor însărcinați cu lucrarea în Casa Domnului. Și să-l dea celor ce lucrează la dregerea stricăciunilor Casei Domnului,
6. anume: dulgherilor, zidarilor și petrarilor, pentru cumpărăturile de lemn și de pietre cioplite, trebuitoare pentru dregerea stricăciunilor casei.
7. Dar să nu li se ceară socoteala de argintul dat în mâinile lor, căci ei lucrează cinstit.“
8. Atunci marele preot Hilchia a zis lui Șafan, logofătul: „Am găsit cartea legii în Casa Domnului.“ Și Hilchia a dat cartea lui Șafan, și Șafan a citit-o.
9. Apoi logofătul Șafan s-a dus să dea socoteală împăratului, și a zis: „Slujitorii tăi au strîns argintul care se afla în casă, și l-au dat în mâinile meșterilor însărcinați cu facerea lucrării în Casa Domnului.“
10. Șafan, logofătul, a mai spus împăratului: „Preotul Hilchia mi-a dat o carte.“ Și Șafan a citit-o înaintea împăratului.
11. Cînd a auzit împăratul cuvintele din cartea legii, și-a sfîșiat hainele.
12. Și împăratul a dat porunca aceasta preotului Hilchia, lui Ahicam, fiul lui Șafan, lui Acbor, fiul lui Mica, lui Șafan, logofătul, și lui Asaia, slujitorul împăratului:
13. „Duceți-vă și întrebați pe Domnul pentru mine, pentru popor și pentru Iuda, cu privire la cuvintele cărții acesteia care s-a găsit; căci mare este mînia Domnului, care s-a aprins împotriva noastră, pentru că părinții noștri n-au ascultat de cuvintele cărții acesteia, și n-au împlinit tot ce ne

este poruncit în ea.“

14. Preotul Hilchia, Ahicam, Acbor, Șafan și Asaia, s-au dus la proorocița Hulda, nevasta lui Șalum, fiul lui Ticva, fiul lui Harhas, păzitorul veșmintelor. Ea locuia la Ierusalim, în cealaltă mahala a cetății. După ce i-au vorbit,

15. ea le-a zis: „Așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel: „Spuneți omului care v-a trimis la mine:

16. „Așa vorbește Domnul: „Iată, voi trimete nenorociri asupra locului acestuia și asupra locuitorilor lui, după toate cuvintele cărții, pe care a citit-o împăratul lui Iuda.

17. Pentru că M-au părăsit și au adus tămâie altor dumnezei, mîniindu-Mă prin toate lucrărilor mînilor lor, mînia Mea s-a aprins împotriva locului acestuia, și nu se va stinge.“

18. Dar să spuneți împăratului lui Iuda, care v-a trimis să întrebați pe Domnul: „Așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel, despre cuvintele pe cari le-ai auzit:

19. „Pentru că ți s-a mișcat inima, pentru că te-ai smerit înaintea Domnului cînd ai auzit ce am spus împotriva acestui loc și împotriva locuitorilor lui, cari vor ajunge de spaimă și de blestem, și pentru că ți-ai sfișiat hainele, și ai plîns înaintea Mea, și Eu am auzit, - zice Domnul. -

20. De aceea, iată, te voi adăuga la părinții tăi, vei fi adăugat în pace în mormîntul tău, și nu-ți vor vedea ochii toate nenorocirile pe cari le voi aduce asupra locului acestuia,“

Ei au adus împăratului răspunsul acesta.

23

1. Împăratul Iosia a strîns la el pe toți bătrînii lui Iuda și ai Ierusalimului.

2. Apoi s'a suit în Casa Domnului, cu toți bărbații lui Iuda și cu toți locuitorii Ierusalimului, preoții, proorocii, și tot poporul, dela cel mai mic pînă la cel mai mare. A citit înaintea lor toate cuvintele din cartea legămîntului, pe care o găsiseră în Casa Domnului.

3. Împăratul stătea pe scaunul lui împărătesc, și a făcut legămînt înaintea Domnului, îndatorindu-se să urmeze pe Domnul, și să păzească poruncile, învățăturile și legile Lui, din toată inima și din tot sufletul lui, ca să împlinească astfel cuvintele legămîntului acestuia, scrise în cartea aceasta. Și tot poporul a intrat în legămînt.

4. Împăratul a poruncit marelui preot Hilchia, preoților de al doilea rînd, și celor ce păzeau pragul, să scoată din Templul Domnului toate sculele cari fuseseră făcute pentru Baal, pentru Astartea, și pentru toată oștirea cerurilor; și le-a ars afară din Ierusalim, în ogoarele Chedronului, și a pus să le ducă cenușa la Betel.

5. A izgonit pe preoții idolilor, puși de împărății lui Iuda să ardă tămâie pe înălțimi în cetățile lui Iuda și în împrejurimile Ierusalimului, și pe cei ce aduceau tămâie lui Baal, soarelui, lunei, zodiilor și întregii oștiri a cerurilor.

6. A scos din Casa Domnului idolul Astarteei, și l-a dus afară din Ierusalim, la pîrîul Chedron; l-a ars la pîrîul Chedron și l-a prefăcut în cenușă, iar cenușa i-a aruncat-o pe mormintele copiilor poporului.

7. A dărîmat casele sodomiților cari erau în Casa Domnului, și unde femeile împleteau corturi pentru Astartea.

8. A adus pe toți preoții din cetățile lui Iuda; a pîngărit înălțimile unde ardeau preoții tămâie, de la Gheba pînă la Beer-Șeba; și a dărîmat înălțimile de la porți, cea care era la intrarea porții lui Iosua, căpetenia cetății, și cea care era la stînga porții cetății.

9. Totuș, preoții înălțimilor nu se suiau la altarul Domnului în Ierusalim, ci mînceau azime în mijlocul fraților lor.

10. Împăratul a pîngărit Tofetul în valea fiilor lui Hinom, ca nimeni să nu-și mai treacă fiul sau fiica prin foc în cinstea lui Moloh.

11. A îndepărtat dela intrarea casei Domnului caii, pe cari împărății lui Iuda îi închinaseră soarelui, lîngă odaia dregătorului Netan-Melec, care locuia în mahala; și a ars în foc carăle soarelui.

12. Împăratul a dărîmat altarele de pe acoperișul odăii de sus a lui Ahaz, pe cari le făcuseră împărății lui Iuda, și altarele pe cari le făcuse Manase în cele două curți ale Casei Domnului; după

ce le-a sfărîmat și le-a luat de acolo, le-a aruncat țărîna în pîrîul Chedron.

13. Împăratul a pîngărit înălțimile cari erau în fața Ierusalimului, pe partea dreaptă a muntelui Pierzării, și pe cari le zidise Solomon, împăratul lui Israel, Astarteei, urîciunea Sidonienilor, lui Chemoș, urîciunea Moabului, și lui Milcom, urîciunea fiilor lui Amon.

14. A sfărîmat stîlpii idolești și a dărîmat Astarteele, și locul lor l-a umplut cu oase omenești.

15. A dărîmat și altarul de la Betel, și înălțimea făcută de Ieroboam, fiul lui Nebat, care făcuse pe Israel să păcătuiască; a ars înălțimea și a prefăcut-o în țărîna, și a ars idolul Astarteei.

16. Iosia, întorcîndu-se și văzînd mormintele cari erau acolo în munte, a trimis să ia oasele din morminte, și le-a ars pe altar și l-a pîngărit, după cuvîntul Domnului, rostit prin omul lui Dumnezeu, care vestise aceste lucruri.

17. El a zis: „Ce este mormîntul acesta pe care-l văd?“ Oamenii din cetate i-au răspuns: „Este mormîntul omului lui Dumnezeu, care a venit din Iuda, și a strigat împotriva altarului din Betel lucrurile acestea pe cari le împlinești tu.“

18. Și el a zis: „Lăsați-l; nimeni să nu-i miște oasele!“ Astfel, au păstrat oasele lui împreună cu ale proorocului care venise din Samaria.

19. Iosia a mai înlăturat toate templele idolești ale înălțimilor cari se aflau în cetățile Samariei, și pe cari le făcuseră împărații lui Israel ca să mînie pe Domnul; a făcut cu ele întocmai cum făcuse în Betel.

20. A junghiat pe altare pe toți preoții înălțimilor, cari erau acolo, și a ars pe ele oase de oameni. Apoi s'a întors la Ierusalim.

21. Împăratul a dat următoarea poruncă întregului popor: „Prăznuiți Paștele în cinstea Domnului, Dumnezeului vostru, cum este scris în această carte a legămîntului.“

22. Paște ca acestea nu se prăznuiseră din vremea cînd judecau judecătorii pe Israel și în tot timpul împăraților lui Israel și împăraților lui Iuda.

23. Ci abia în al optsprezecelea an al împăratului Iosia s-au prăznuit aceste Paște în cinstea Domnului, la Ierusalim.

24. Mai mult, Iosia a stîrpit pe cei ce chemau duhurile, pe cei ce spuneau viitorul, terafimii, idoli, și toate urîciunile cari se vedeau în țara lui Iuda și la Ierusalim, ca să împlinească astfel cuvintele legii, scrise în cartea pe care o găsisese preotul Hilchia în Casa Domnului.

25. Înainte de Iosia, n-a fost niciun împărat care să se întoarcă la Domnul, ca el, din toată inima, din tot sufletul și din toată puterea lui, întocmai după toată legea lui Moise; și chiar după el, n'a fost niciunul ca el.

26. Totuș Domnul nu s-a întors din iușimea mîniei Lui celei mari, de care era aprins împotriva lui Iuda, din pricina tuturor celor ce făcuse Manase ca să-L mînie.

27. Și Domnul a zis: „Voi lepăda și pe Iuda dinaintea Mea, cum am lepădat pe Israel, și voi lepăda cetatea aceasta a Ierusalimului, pe care o alesesem, și casa despre care zisesem: „Acolo va fi Numele Meu.“

28. Celelalte fapte ale lui Iosia, și tot ce a făcut el, nu sînt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților lui Iuda?

29. Pe vremea sa, Faraon Neco, împăratul Egiptului, s-a suit împotriva împăratului Asiriei, la rîul Eufratului. Împăratul Iosia i-a ieșit înainte; și Faraon l-a omorît la Meghido, cum l-a văzut.

30. Slujitorii lui l-au luat mort într-un car; l-au adus din Meghido la Ierusalim, și l-au îngropat în mormîntul său. Și poporul țării a luat pe Ioahaz, fiul lui Iosia: ei l-au uns, și l-au făcut împărat în locul tatălui său.

31. Ioahaz avea douăzeci și trei de ani cînd s-a făcut împărat, și a domnit trei luni la Ierusalim. Mamă-sa se chema Hamutal, fata lui Ieremia, din Libna.

32. El a făcut ce este rău înaintea Domnului, întocmai cum făcuseră părinții lui.

33. Faraon Neco l-a pus în lanțuri la Ribla, în țara Hamatului, ca să nu mai domnească la Ierusalim; și a pus asupra țării o gloabă de o sută de talanți de argint și de un talant de aur.

34. Și Faraon Neco a pus împărat pe Eliachim, fiul lui Iosia, în locul tatălui său Iosia, și i-a schimbat numele în Ioiachim. A luat pe Ioahaz, care a mers în Egipt și a murit acolo.

35. Ioiachim a dat lui Faraon argintul și aurul; dar a trebuit să pună bir asupra țării ca să scoată

argintul acesta, cerut de Faraon; a hotărît partea fiecăruia, și a cerut dela poporul țării argintul și aurul pe care trebuia să-l dea lui Faraon Neco.

36. Ioiachim avea douăzeci și cinci de ani cînd a ajuns împărat, și a domnit unsprezece ani la Ierusalim. Mamă-sa se chema Zebuda, fata lui Pedaia, din Ruma.

37. El a făcut ce este rău înaintea Domnului, întocmai cum făcuseră părinții săi.

24

1. Pe vremea sa, Nebucadnețar, împăratul Babilonului, a pornit cu război. Ioiachim i-a fost supus trei ani; dar s-a răsculat din nou împotriva lui.

2. Atunci Domnul a trimis împotriva lui Ioiachim cete de Haldei, cete de Sirieni, cete de Moabiți și cete de Amoniți; le-a trimis împotriva lui Iuda, ca să-l nimicească, după cuvîntul pe care-l spusese Domnul prin robii Săi proorocii.

3. Lucrul acesta s'a întîmplat numai după porunca Domnului, care voia să lepede pe Iuda dinaintea Lui, din pricina tuturor păcatelor săvîrșite de Manase,

4. și din pricina sîngelui nevinovat pe care-l vărsase Manase, și de care umpluse Ierusalimul. De aceea, lucrul acesta Domnul n-a vrut să-l ierte.

5. Celelalte fapte ale lui Ioiachim, și tot ce a făcut el, nu sînt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților lui Iuda?

6. Ioiachim a adormit cu părinții săi. Și, în locul lui, a domnit fiul său Ioiachin.

7. Împăratul Egiptului n-a mai ieșit din țara lui, căci împăratul Babilonului luase tot ce era al împăratului Egiptului, dela pîrîl Egiptului pînă la rîul Eufratului.

8. Ioiachin avea optsprezece ani cînd a ajuns împărat, și a domnit trei luni la Ierusalim. Mamă-sa se chema Nehușta, fata lui Elnatan, din Ierusalim.

9. El a făcut ce este rău înaintea Domnului, întocmai cum făcuse tatăl său.

10. În vremea aceea, slujitorii lui Nebucadnețar, împăratul Babilonului, s-au suit împotriva Ierusalimului, și cetatea a fost împresurată.

11. Nebucadnețar, împăratul Babilonului, a venit înaintea cetății pe cînd o împresurau slujitorii lui.

12. Atunci Ioiachin, împăratul lui Iuda, s-a dus la împăratul Babilonului, cu mamă-sa, cu slujitorii, căpeteniile și dregătorii lui. Și împăratul Babilonului l-a luat prins, în al optulea an al domniei lui.

13. A luat de acolo toate vistieriile Casei Domnului și vistieriile casei împăratului; și a sfărîmat toate vasele de aur pe cari le făcuse Solomon, împăratul lui Israel, în Templul Domnului, cum spusese Domnul.

14. A dus în robie tot Ierusalimul, toate căpeteniile și toți oamenii viteji, în număr de zece mii, cu toți teslarii și ferarii; n-a mai rămas decît poporul sărac al țării.

15. A strămutat pe Ioiachin la Babilon; și a dus robi din Ierusalim la Babilon pe mama împăratului, pe nevestele împăratului și pe dregătorii lui, și pe mai marii țării,

16. pe toți războinicii, în număr de șapte mii, și pe teslari și ferari, în număr de o mie, toți numai oameni viteji și buni pentru război. Împăratul Babilonului i-a luat robi în Babilon.

17. Și împăratul Babilonului a pus împărat, în locul lui Ioiachin, pe unchiul său Matania, căruia i-a schimbat numele în Zedechia.

18. Zedechia avea douăzeci și unu de ani cînd a ajuns împărat, și a domnit unsprezece ani la Ierusalim. Mamă-sa se chema Hamutal, fata lui Ieremia, din Libna.

19. El a făcut ce este rău înaintea Domnului, întocmai cum făcuse Ioiachim.

20. Și lucrul acesta s-a întîmplat din pricina mîniei Domnului împotriva Ierusalimului și împotriva lui Iuda, pe cari voia să-i lepede dinaintea Lui. Și Zedechia s-a răsculat împotriva împăratului Babilonului.

1. În al nouălea an al domniei lui Zedechia, în a zecea zi a lunii a zecea, Nebucadnețar, împăratul Babilonului, a venit cu toată oștirea lui împotriva Ierusalimului; a tăbărit înaintea lui, și a ridicat întărituri de jur împrejur.
2. Cetatea a fost împresurată pînă la al unsprezecelea an al împăratului Zedechia.
3. În ziua a noua a lunii a patra, era mare foamete în cetate, și nu era pîne pentru poporul țării.
4. Atunci s-a făcut o spărtură în cetate; și toți oamenii de război au fugit noaptea, pe drumul porții dintre cele două ziduri de lîngă grădina împăratului, pe cînd Haldeii înconjurau cetatea. Fugarii au apucat pe drumul care duce în cîmpie.
5. Dar oștirea Haldeilor a urmărit pe împărat, și l-a ajuns în cîmpiile Ierihonului, și toată oștirea lui s-a risipit dela el.
6. Au prins pe împărat, și l-au suit la împăratul Babilonului la Ribla; și s-a rostit o hotărîre împotriva lui.
7. Fiii lui Zedechia au fost junghiați în fața lui; apoi lui Zedechia i-au scos ochii, l-au legat cu lanțuri de aramă, și l-au dus la Babilon.
8. În ziua a șaptea a lunii a cincea, - era în anul al nouăsprezecelea al domniei lui Nebucadnețar, împăratul Babilonului, - a venit Nebuzaradan, căpetenia străjerilor, slujitorul împăratului Babilonului, și a intrat în Ierusalim.
9. A ars Casa Domnului, casa împăratului, și toate casele Ierusalimului; a pus foc tuturor caselor cari aveau vreo însemnătate oarecare.
10. Toată oștirea Haldeilor, care era cu căpetenia străjerilor, a dărîmat zidurile dimprejurul Ierusalimului.
11. Nebuzaradan, căpetenia străjerilor, a luat robi pe ceice mai rămăseseră în cetate din popor, pe cei ce fugiseră la împăratul Babilonului, și pe cealaltă mulțime.
12. Însă căpetenia străjerilor a lăsat ca vieri și lucrători de pămînt cîțiva din cei mai săraci din țară.
13. Haldeii au sfărîmat stîlpii de aramă din Casa Domnului, temeliile, marea de aramă care era în Casa Domnului, și au dus arama în Babilon.
14. Au luat cenușarele, lopețile, mucările, ceștile și toate uneltele de aramă cu cari se făcea slujba.
15. Căpetenia străjerilor a mai luat și tigăile pentru cărbuni și lighenele, tot ce era de aur și tot ce era de argint.
16. Cei doi stîlpi, marea, și temeliile, pe cari le făcuse Solomon pentru Casa Domnului, toate uneltele acestea de aramă aveau o greutate necunoscută.
17. Înălțimea unui stîlp era de optsprezece coți, și deasupra avea un coperiș de aramă, a cărui înălțime era de trei coți; împrejurul coperișului era o împletitură în chip de rețea și rodii, toate de aramă; tot așa avea și al doilea stîlp cu împletitura în chip de rețea.
18. Căpetenia străjerilor a luat pe marele preot Seraia, pe Țefania, al doilea preot, și pe cei trei păzitori ai pragului.
19. Și din cetate a luat un dregător care avea supt porunca lui pe oamenii de război, cinci oameni cari făceau parte din sfetnicii împăratului și cari au fost găsiți în cetate, pe logofătul căpeteniei oștirii, însărcinat să scrie la oaste pe poporul țării, și șasezeci de oameni din poporul țării, cari se aflau în cetate.
20. Nebuzaradan, căpetenia străjerilor, i-a luat, și i-a dus la împăratul Babilonului la Ribla.
21. Împăratul Babilonului i-a lovit și i-a omorît la Ribla, în țara Hamatului.
Astfel a fost dus în robie Iuda, departe de țara lui.
22. Și Nebucadnețar, împăratul Babilonului, a pus pe poporul care mai rămăsese, și pe care-l lăsase în țara lui Iuda, supt porunca lui Ghedalia, fiul lui Ahicam, fiul lui Șafan.
23. Cînd au auzit toate căpeteniile oștilor, ei și oamenii lor, că împăratul Babilonului a pus dregător pe Ghedalia, s'au dus la Ghedalia la Mițpa, și anume: Ismael, fiul lui Netania, Iohanana, fiul lui Careab, Seraia, fiul lui Tanhumet, din Netofa, și Iaazania, fiul lui Maacatitul, ei și oamenii lor.
24. Ghedalia le-a jurat, lor și oamenilor lor, și le-a zis: „Să nu vă temeți de nimic din partea slujitorilor Haldeilor; rămîneți în țară, slujiți împăratului Babilonului, și veți duce-o bine.“

25. Dar în luna a șaptea, Ismael, fiul lui Netania, fiul lui Elișama, din neamul împărătesc, a venit, însoțit de zece oameni, și au lovit de moarte pe Ghedalia, ca și pe Iudeii și Haldeii cari erau cu el la Mițpa.
26. Atunci tot poporul, dela cel mai mic pînă la cel mai mare, și căpeteniile oștilor, s-au sculat și au plecat în Egipt, pentru că le era frică de Haldei.
27. În al treizeci și șaptelea an al robiei lui Ioiachin, împăratul lui Iuda, în a douăzeci și șaptea zi a lunii a douăsprezecea, Evil-Merodac, împăratul Babilonului, în cel dintîi an al domniei lui, a înălțat capul lui Ioiachin, împăratul lui Iuda, și l-a scos din temniță,
28. i-a vorbit cu bunătate, și a pus scaunul lui de domnie mai pesus de scaunul de domnie al împăraților cari erau cu el la Babilon.
29. I-a schimbat hainele de temniță, și Ioiachin a mîncat totdeauna la masa lui, în tot timpul vieții lui.
30. Împăratul i-a îngrijit necurmat de hrana de toate zilele, în tot timpul vieții lui.